

ด่วนที่สุด บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

ตร.

โทร. ๐๒ ๒๐๕ ๓๑๓๖

ที่ ๐๐๐๓.๒๒/๑๕๒๘

วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๖

เรื่อง การดำเนินโครงการฝากบ้านไว้กับตำรวจในห้วงเทศกาลสงกรานต์ ๒๕๕๖

ผบช.น. ภ.๑-๙ ศชต. และ ก.

ตามที่ ตร.ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๐๓.๒๒/๑๓๖๕ ลงวันที่ ๒๘ มี.ค.๒๕๕๖ กำหนดมาตรการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมในช่วงเทศกาลสงกรานต์ ประจำปี ๒๕๕๖ โดยให้หน่วยพิจารณาจัดทำโครงการฝากบ้านไว้กับตำรวจ นั้น ต่อมาในการประชุมบริหาร ศปก.ตร. ครั้งที่ ๒๒/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒ เม.ย.๒๕๕๖ พล.ต.อ.ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์ ที่ปรึกษา(กม๑) ได้ให้ข้อสังเกตในการทำโครงการฯ เมื่อปี ๒๕๕๖ ที่ผู้เข้าร่วมโครงการฯ ได้ฟ้องเรียกค่าเสียหายทางแพ่งที่เป็นผลมาจากการทำงานของ สน.ท้องที่ ซึ่งปกติจะต้องนำข้อมูลของบ้านที่ฝาก มาวางแผนตรวจตราและป้องกัน โดยนำจุดตรวจ (ตู้แดง) ไปติดตั้งหรือนำสมุดตรวจไปวางไว้กับกล่องริมรั้วหน้าบ้านที่เข้าร่วมโครงการฯ ติดประกาศประชาสัมพันธ์ให้ตำรวจทุกนายทราบสนธิกำลัง/เพิ่มความเข้มงวดในการตรวจตรา โดยมีผู้บังคับบัญชาคอยตรวจตราและควบคุมดูแลตามแผน แต่ ตร.ไม่สามารถชี้แจงรายละเอียดการปฏิบัติตามแนวทางและ/หรือขั้นตอนที่กำหนดได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่ปรากฏว่ามีผู้แดงติดประจำบ้านที่เข้าร่วมโครงการฯ และสำเนาหลักฐานการลงสมุดตรวจ ไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่ปรากฏแก่เจ้าของบ้านก่อนที่จะเดินทางไปต่างจังหวัด ศาลปกครองสูงสุดตามคดีหมายเลขคำที่ อ.๑๕๑/๒๕๕๑ คดีแดงหมายเลขที่ อ ๓๑๘/๒๕๕๔ จึงพิพากษาให้ชดใช้ค่าเสียหายตามที่ผู้เสียหายฟ้องร้อง

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินโครงการฝากบ้านไว้กับตำรวจในครั้งนี้ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ไม่เกิดความเสียหายต่อ ตร.ในภาพรวม จึงให้กำชับหัวหน้าสถานีตำรวจ ให้นำคำพิพากษาดังกล่าวข้างต้นไปเป็นกรณีศึกษา เพื่อกำหนดขั้นตอน วิธีการ แนวทางปฏิบัติในโครงการฯ ให้ชัดเจนตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงปัจจัยแวดล้อม เช่น สถานการณ์ จำนวนกำลังพล ภารกิจ และขีดความสามารถในการปฏิบัติ เพื่อประเมินว่าจะสามารถดำเนินการได้ครอบคลุม ครอบคลุม ทุกบ้านเป้าหมายหรือไม่ อย่างไร แต่ถ้าไม่สามารถดำเนินการได้ ให้พิจารณาขอความร่วมมือเพื่อนบ้านเตือนภัย ขอรับการสนับสนุนจาก บก./ภ.จว. และ บช./ภ./ศชต. ตามลำดับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้ขอรับการสนับสนุนจาก ตร. ผ่าน ศปก.ตร. ทั้งนี้ ให้ประสานขอรับสำเนาคำพิพากษาได้ที่กลุ่มงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรม ผอ.สยศ.ตร.ทางโทรศัพท์หมายเลข ๐ ๒๒๐๕ ๒๑๓๖-๔

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและดำเนินการ

พล.ต.อ.

(ปานศิริ ประภาวัต)

รอง ผบ.ตร.ปรท.ผบ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ภ.จว.อ่างทอง

โทร. ๐-๓๕๖๑-๑๑๘๒

ที่ ๐๐๑๖.๗/๒๐๘๙

วันที่ ๐๘ มีนาคม ๒๕๕๖

เรื่อง รายงานการประชุมคณะทำงานพิจารณาคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด

เรียน ผบช.ภ.๑ (ตามลำดับชั้น)

๑. เรื่องเดิม

๑.๑ ตร.มีคำสั่งที่ ๑๓๗/๒๕๕๖ ลง ๒๗ ก.พ.๕๖ แต่งตั้งคณะทำงานพิจารณาคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดเกี่ยวกับโครงการฝากบ้านไว้กับตำรวจ ตามคดีหมายเลขดำที่ อ.๑๕๑/๒๕๕๑ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๓๑๘/๒๕๕๕ ระหว่างนายสุวัฒน์ ทองรัตน์ ผู้ฟ้องคดี ผบ.ตร.ที่ ๑ ตร.ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี

๑.๒ ภ.๑ มีบันทึกสั่งการ ท้ายหนังสือ ผอ.๗ฯ ที่ ๐๐๑๖.๑๗๔/๓๗๖ ลง ๖ มี.ค.๕๖ มอบหมาย พ.ต.อ.สุรินทร์ ทับพันบุบผา รอง ผบก.ภ.จว.อ่างทอง เป็นผู้แทน ภ.๑ และ คพ.กมค.มีหนังสือที่ ๐๐๑๑.๓๒/๐๘๒๒ ลง ๑๒ มี.ค.๕๖ เชิญประชุมคณะทำงานฯ ในวันที่ ๒๗ มี.ค.๕๖ เวลา ๐๙.๓๐ น. ณ ห้องประชุม ๒ ชั้น ๒ อาคาร ๑ ตร.

๒. ข้อเท็จจริง

กระผม ได้เข้าร่วมประชุมคณะทำงาน ตาม ๑.๒ แล้ว โดยมี พล.ต.อ.เจตน มงคลหัตถี ที่ปรึกษา (สบ ๑๐)/ประธานคณะทำงาน เป็นประธาน เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๐ น. การประชุมเป็นไปตามระเบียบวาระโดยสรุป ดังนี้

ระเบียบวาระที่ ๑ ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

ประธานได้แจ้งให้ที่ประชุมทราบถึงเหตุผลในการตั้งคณะทำงานเพื่อศึกษาคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดเกี่ยวกับโครงการฝากบ้านไว้กับตำรวจ ตามคดีหมายเลขดำที่ อ.๑๕๑/๒๕๕๑ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๓๑๘/๒๕๕๕ ระหว่างนายสุวัฒน์ ทองรัตน์ ผู้ฟ้องคดี ผบ.ตร.ที่ ๑ ตร.ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี กรณีผู้ฟ้องคดีฝากบ้านไว้กับตำรวจ สน.หนองค้างพลู ตามโครงการฝากบ้านไว้กับตำรวจ แต่เกิดเหตุคนร้ายโจรกรรมทรัพย์สินภายในบ้านในช่วงระยะเวลาที่ฝากบ้านไว้ทำให้ได้รับความเสียหาย ซึ่งศาลปกครองสูงสุดพิพากษาให้ ตร.ชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงิน ๕๕,๕๓๕ บาท ทั้งนี้เพื่อให้คณะทำงานร่วมกันพิจารณาคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดดังกล่าวว่าคำวินิจฉัยของศาลประเด็นใดที่ส่งผลกระทบต่อโครงการฝากบ้านไว้กับตำรวจและเป็นจุดอ่อนให้ผู้ฟ้องต่อศาลปกครองจนเป็นเหตุให้ชดใช้ค่าเสียหายทางละเมิด รวมทั้งวิเคราะห์ว่าสมควรที่จะปรับปรุงรายละเอียดโครงการเกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติให้รัดกุม เหมาะสม เป็นแนวทางเดียวกันและไม่ให้เกิดข้อเสียเปรียบในการต่อสู้คดีหากมีการฟ้อง ตร.ต่อศาลในเหตุทำนองเดียวกันนี้อีก

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องเพื่อพิจารณา

คณะทำงานได้ร่วมกันเสนอประเด็นตามคำวินิจฉัยของศาลที่ส่งผลกระทบต่อโครงการฝากบ้านไว้กับตำรวจสรุปความได้ว่า โดยทั่วไป เจ้าหน้าที่ตำรวจมีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยอยู่แล้วตามกฎหมายซึ่งเป็นหน้าที่ทั่วไป แต่การที่มีการประชาสัมพันธ์การดำเนินโครงการฝากบ้านไว้กับตำรวจโดยมีการกำหนดรายละเอียดของโครงการไว้ว่าจะดำเนินการดูแลรักษาบ้านที่เข้าร่วมโครงการฝากบ้านไว้กับตำรวจเป็นอย่างดีกรณีพิเศษนั้นถือเป็นการดำเนินการจัดทำบริการสาธารณะอย่างหนึ่งอันมีลักษณะเป็นสัญญามหาชน จึงทำให้มีการะเพิ่มเติมเป็นพิเศษกับบ้านที่เข้าร่วมโครงการ และเมื่อเป็นสัญญามหาชนแล้วก่อให้เกิดหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามสัญญา เมื่อข้อเท็จจริงศาลฟังว่าตั้งแต่ผู้ฝากบ้านเข้าร่วมโครงการเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ได้ไปตรวจตราหรือดูแลบ้านดังกล่าวเลยจึงเป็นการละเลยหน้าที่ต่อหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามสัญญา จึงเป็นการกระทำละเมิด และผลแห่งการที่ทรัพย์สินของผู้ฝากบ้านสูญหายจึงเป็นผลโดยตรงจากการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ตำรวจและสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งประเด็นสำคัญที่ทำให้ศาลปกครองวินิจฉัยว่าเป็นการกระทำละเมิดก็คือ

๑.การดำเนินการประชาสัมพันธ์ตามโครงการโดยไม่ประเมินว่าจะสามารถปฏิบัติตามโครงการได้ผลจริงหรือไม่ โดยต้องคำนึงถึงอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจ ตลอดจนภารกิจประจำอื่นๆ ของเจ้าหน้าที่ตำรวจและความสามารถที่จะปฏิบัติงานตามโครงการให้เกิดผลจริงด้วย

๒.เมื่อสัญญาว่าจะดำเนินการตามโครงการแล้วแต่ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ได้ปฏิบัติตามโครงการจึงเป็นการละเลยต่อหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามสัญญาดังกล่าว

และประเด็นสุดท้ายที่ประชุมได้ร่วมกันพิจารณาในประเด็นที่ส่งผลกระทบต่อโครงการฝากบ้านไว้กับตำรวจและเป็นจุดอ่อนให้อุทธรณ์ต่อศาลปกครองจนเป็นเหตุให้คดีใช้ค่าเสียหายทางละเมิด รวมทั้งวิเคราะห์ว่าสมควรที่จะปรับปรุงรายละเอียดโครงการเกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติให้รัดกุม เหมาะสม เป็นแนวทางเดียวกันและไม่ให้เกิดข้อเสียเปรียบในการต่อสู้คดีหากมีการฟ้อง ตร.ต่อศาลในเหตุทำนองเดียวกันนี้อีก โดยสรุปความได้ว่า ควรจะดำเนินการตามโครงการฝากบ้านไว้กับตำรวจต่อไปหรือไม่ ที่ประชุมเห็นว่าโครงการดังกล่าวเป็นโครงการที่ดีและมีประโยชน์ต่อประชาชนแต่เมื่อศาลปกครองสูงสุดได้มีคำวินิจฉัยแล้วว่า การที่จะสัญญากับประชาชนว่าจะดำเนินในเรื่องใดๆ ควรที่จะต้องมีการวิเคราะห์และประเมินว่าสามารถที่จะดำเนินการตามโครงการได้จริงตามที่มีการสัญญาไว้หรือไม่ เพราะหากดำเนินการตามโครงการแล้วเกิดเหตุในลักษณะเช่นนี้อีกก็อาจส่งผลเสียอีก ดังนั้นเพื่อให้การดำเนินการในลักษณะนี้เป็นไปด้วยความรอบคอบ ควรที่จะเสนอให้ ตร.มอบหมายให้สำนักงานยุทธศาสตร์ ตร.ประเมินโครงการฝากบ้านไว้กับตำรวจว่าประชาชนยังมีความต้องการโครงการดังกล่าวอยู่หรือไม่ และขณะเดียวกันก็ต้องประเมินประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่ตำรวจด้วยว่ามีความพร้อมและประสิทธิภาพในการดำเนินการตามโครงการดังกล่าวเพียงใดหรือไม่ หากไม่พร้อมควรจะมีการปรับปรุงหรือแก้ไขโครงการดังกล่าวอย่างไร และนอกจากนี้คณะทำงานได้เสนอให้การดำเนินการในลักษณะเช่นนี้ควรให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมให้มากขึ้น โดยอาจจะดำเนินการในลักษณะของโครงการเพื่อนบ้านเตือนภัย เป็นต้น

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๐๐ น.

๓. ข้อพิจารณา

พิจารณาแล้วเห็นว่า การดำเนินการฝากบ้านไว้กับตำรวจเป็นนโยบายที่สำคัญของ ตร.ที่เริ่มดำเนินการตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๔ โดยมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญประการหนึ่ง เพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินในเคหสถานหรือที่รื้อฐานของประชาชน ในช่วงเทศกาลต่าง ๆ หรือในกรณีที่มีวันหยุดหลายวัน อันเป็นการป้องกันอาชญากรรมเชิงรุก การดำเนินการตามโครงการฝากบ้านไว้กับตำรวจ ตร. ได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการเป็นหลักการกว้าง ๆ ไว้ว่าให้ พน.สภ.ที่รับผิดชอบพื้นที่ประชุมชี้แจงแนวทางปฏิบัติ ให้มีการประชาสัมพันธ์แก่ประชาชนในพื้นที่ให้ทราบถึงการจัดทำโครงการ รวมทั้งวิธีการฝากบ้าน รวบรวมข้อมูลของผู้ประสงค์จะฝากบ้านโดยจัดทำสมุดไว้ประจำที่ สภ. มีรายละเอียด วัน เวลา ที่ไม่อยู่บ้าน ข้อมูลโทรศัพท์ติดต่อฉุกเฉิน รวมทั้งให้แนะนำถึงวิธีการเก็บรักษาทรัพย์สิน การปิดล็อกประตู การปิดไฟฟ้า และ ภาชนะหุงต้ม โดยข้อมูลต่าง ๆ ต้องเก็บเป็นความลับ นำข้อมูลของบ้านที่ฝากมาพิจารณาวางแผน การตรวจตรา ระวังป้องกัน แล้วชี้แจงผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่ตรวจตรา ดูแลระวังป้องกันทั้งฝ่ายป้องกันปราบปราม ฝ่ายสืบสวน ฝ่ายจราจร และเวรอำนวยความสะดวก โดยก่อนออกปฏิบัติหน้าที่ทุกครั้งจะต้องมีการส่งข้อมูล และซักซ้อมทำความเข้าใจถึง วงรอบหรือนาฬิกาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในห้วงเวลาต่าง ๆ ซึ่งต้องมีการวางแผนจัดการอย่างเป็นระบบ

★เมื่อ ตร. กำหนดขอบเขตขั้นตอนการปฏิบัติตามโครงการ จึงเป็นหน้าที่ของทุกหน่วยที่เกี่ยวข้องจะต้องนำไปปฏิบัติ หากละเลยและก่อให้เกิดความเสียหายต่อบังเอาจบุคคล ถือว่าเป็นการทำละเมิดทางปกครอง ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ซึ่งกรณีดังกล่าว ศาลปกครองสูงสุด ได้มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ อ๓๓๘/๕๕ โดยสรุปว่า ตร. มีอำนาจหน้าที่ตาม พ.ร.บ. ปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ การที่ ตร.อนุมัติโครงการฝากบ้านไว้กับตำรวจ เจตนาเพื่อบริการสาธารณะ แต่การดำเนินการต้องคำนึงถึงอัตรากำลังตำรวจ ตลอดจนภารกิจอื่น ๆ ความสามารถที่จะปฏิบัติงานตามโครงการให้เกิดผลได้จริง เมื่อพิจารณาถึงอัตรากำลัง เจ้าหน้าที่ตำรวจ ต่อสถานีตำรวจ กับประชาชนในพื้นที่และวิธีการปฏิบัติในการรับฝากบ้านจากประชาชน ไม่สามารถดูแล และรักษาความปลอดภัยของบ้านและทรัพย์สินที่รับฝาก โครงการฯ มิได้ประเมินผลว่าสามารถปฏิบัติให้เกิดผลได้จริง ตามความประสงค์ และที่ประกาศแก่ประชาชน จึงเป็นการประมาทเลินเล่อ

การดำเนินการโครงการฯ แม้เป็นมาตรการที่ถูกต้องและสอดคล้องกับภารกิจ หน้าที่ของ ดร. แต่ในทางปฏิบัติหลาย สภ. อาจมีข้อจำกัดบางประการ ที่ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างครบถ้วน ตามขั้นตอนที่ ดร.กำหนด ซึ่งหากเกิดความเสียหายขึ้น ผู้เกี่ยวข้อง ทั้งในระดับ ดร., ภ., ภ.จว., สภ. และผู้เกี่ยวข้อง จะต้องรับผิดชอบหรือร่วมรับผิดชอบ กรณีละเมิดทางปกครองตามแนวทางที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาไว้ ซึ่งในกรณีนี้ คณะทำงานได้มีมติเสนอ ดร.เป็นแนวทางไว้ว่าเห็นควรดำเนินการตามโครงการฝากบ้านไว้กับตำรวจต่อไปโดยให้อยู่ในดุลยพินิจของหน่วยปฏิบัติที่จะดำเนินการภายใต้เงื่อนไขหรือข้อจำกัดที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาไว้

๔. ข้อเสนอ

๔.๑ เพื่อโปรดพิจารณา

๔.๒ เนื่องจากใกล้ถึงเทศกาลสงกรานต์ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการดำเนิน โครงการฝากบ้านไว้กับตำรวจ ในระหว่างรอนหนังสือจาก ดร. แจ้งอย่างเป็นทางการ เห็นควรแจ้งให้ทุกหน่วยทราบเป็นข้อมูลไว้ขั้นหนึ่ง ก่อน ในการประชุมบริหาร ภ.๑ ในวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๖ โดยมอบหมายให้กระผมเป็นผู้ชี้แจง

๔.๓ เห็นควรประการใดขอได้โปรดสั่งการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา

พ.ต.อ.

(สุรินทร์ ทับพันบุบผา)

รอง ผบก.ภ.จว.อ่างทอง

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ด. ๒๒๖)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๑๕๑/๒๕๕๑

คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๓๖๖/๒๕๕๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๕ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

นายสุวัณชัย ท่องรัตน์

ผู้ฟ้องคดี

ระหว่าง

ดำเนินาถูกต้อง

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ที่ ๑

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๒

ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๔๐/๒๕๕๗ หมายเลขแดงที่ ๒๒๓๑/๒๕๕๐ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้ประกาศโครงการฝากบ้านกับตำรวจ เพื่อให้บริการแก่ประชาชนทั่วไปที่จะเดินทางไปต่างจังหวัด ให้เข้าร่วมโครงการ โดยติดต่อไปยังสถานีตำรวจท้องที่เพื่อฝากบ้านและทรัพย์สินในบ้านให้อยู่ในความดูแลของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้ฟ้องคดีพักอาศัยอยู่บ้านเลขที่ ๔๗/๑๘ หมู่ที่ ๖ แขวงหนองค้างพลู เขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร ได้เข้าร่วมโครงการดังกล่าวมาแล้วหลายครั้ง ต่อมา ผู้ฟ้องคดีมีกิจธุระต้องเดินทางไปจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จึงได้แจ้งความประสงค์ต่อสถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู เข้าร่วมโครงการฝากบ้านกับตำรวจ ระหว่างวันที่ ๑๘ ถึงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ โดยผู้ฟ้องคดีได้แจ้งความประสงค์ดังกล่าวทางโทรศัพท์ มีดาบตำรวจอำนาจ สุวรรณศรี

ดำเนินาถูกต้อง

นายสมรงค์ชัย กันภิรัชยา

/และตำรวจเวร...

15 ส.ค. 2554

และตำรวจเวรเป็นผู้รับฝากทางโทรศัพท์ โดยในระหว่างวันดังกล่าวผู้ฟ้องคดีทราบว่ามี การประชุมเอเปค จึงได้สอบถามถึงกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจจะมีเพียงพอดูแลบ้านหรือไม่ ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจดังกล่าวแจ้งว่ายังไม่มีคำสั่งยกเลิกโครงการจากผู้บังคับบัญชา ผู้ฟ้องคดี ได้เดินทางไปต่างจังหวัดในวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๖ เวลา ๑๕.๓๐ นาฬิกา และเดินทางกลับมา ในวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ พบว่ามีคนร้ายไม่ทราบจำนวนเข้าไปโจรกรรมทรัพย์สินของผู้ฟ้องคดีหลายรายการ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒๑๑,๘๑๗ บาท โดยในวันดังกล่าวภริยาผู้ฟ้องคดี ได้โทรศัพท์แจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจนครบาลหนองคายพลู และมีพันตำรวจตรี พงศ์ศักดิ์ ชูทวด พร้อมตำรวจอื่นอีก ๔ ถึง ๕ คน มาตรวจสอบที่เกิดเหตุและเก็บรวบรวมพยานหลักฐาน หลังจากนั้น ในวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๖ ผู้ฟ้องคดีจึงได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจดังกล่าว และได้ติดตามผลการดำเนินคดีตลอดมา แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจ ยังไม่สามารถจับคนร้ายและติดตามทรัพย์สินคืนได้แต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การที่ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้ประกาศแจ้งให้ประชาชนเข้าร่วมโครงการฝากบ้านกับตำรวจ มีลักษณะ เป็นสัญญาณมหาชน และก่อให้เกิดหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติตาม ทั้งนี้ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนของหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๒ และระเบียบสำนัก นายกรัฐมนตรีฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองละเลยไม่ตรวจสอบหรือ กำกับดูแลให้เจ้าหน้าที่ตำรวจในบังคับบัญชาตรวจตราบ้านของผู้ฟ้องคดีอย่างเข้มงวด แสดงให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ได้ดูแลบ้านที่รับฝาก เป็นการประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ทำให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินของผู้ฟ้องคดี จึงยื่นฟ้องคดีต่อศาล

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองร่วมกันหรือแทนกัน ชำระเงินจำนวน ๒๑๑,๘๑๗ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี และให้ชดเชยค่าฤชาธรรมเนียมแทนผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้การว่า หลักการและเหตุผลของโครงการฝากบ้านกับตำรวจ เนื่องจากการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นการดำเนินงานด้านหนึ่ง ตามโครงการ “โรงพักเพื่อประชาชน” และกองบัญชาการตำรวจนครบาลได้ให้ความสำคัญ กับบ้านที่เจ้าของต้องปล่อยทิ้งไว้โดยไม่มีผู้ดูแล โดยถือว่าเป็นจุดอ่อนหลุมที่น่าจะมีความสำคัญ ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าธนาคาร ร้านค้าทอง บัณฑิตน้ำมัน มินิมาร์ท ซอยเปลี่ยว ย่านชุมชนหรือ สถานที่ซึ่งเคยเกิดเหตุเพราะปล่อยทิ้งไว้ไม่มีผู้ดูแล ก็จะได้รับการดูแลตรวจตราป้องกันทรัพย์สิน เท่าที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจะตรวจตราให้ได้ โดยโครงการดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ของโครงการ เพื่อให้ประชาชนเกิดความอบอุ่นใจไม่กังวลใจขณะที่ไม่อยู่บ้าน เป็นมาตรการป้องกัน

อำนาจถูกต้อง

/อาชญากรรมเชิงรุก...

พ.ศ. ๕๐

๒๕๔๖

(ในคดี ๑๕๔๖/๒๕๔๖)

อาชญากรรมเชิงรุก หวังผลในการป้องกันอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน เป็นการแสวงหาความร่วมมือจากประชาชนอย่างหนึ่ง เป็นการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงความห่วงใยของกองบัญชาการตำรวจนครบาลต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นการจูงใจให้ประชาชนร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมมากยิ่งขึ้น และมีแนวทางการดำเนินการและขั้นตอนการดำเนินการ คือ ผู้บังคับบัญชาทุกระดับชั้นจะต้องทราบและเข้าใจตรงกัน ในหลักการและเหตุผลของโครงการฝากบ้านกับตำรวจ วิธีการฝากบ้านกับตำรวจเพียงโทรศัพท์แจ้งสถานีตำรวจนครบาลที่บ้านตั้งอยู่ในเขตรับผิดชอบแล้วแจ้งความประสงค์ เจื่อนใจในการรับฝากบ้านได้แก่ ในวันหยุดต่าง ๆ ซึ่งผู้ที่พักอาศัยอยู่ในบ้านเดินทางไปต่างจังหวัดหรือต่างประเทศ โดยปัจจัยที่จะทำให้โครงการเป็นที่ยอมรับ ได้แก่ การประชาสัมพันธ์ ซึ่งผู้บังคับบัญชาระดับผู้บัญชาการจะช่วยประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบว่าทุกสถานีตำรวจนครบาลมีโครงการ “ฝากบ้านกับตำรวจ” และชี้แจงทำความเข้าใจไปในทางเดียวกันเมื่อประชาชนสอบถามผู้บังคับบัญชาระดับกองบังคับการและสถานีตำรวจนครบาลจะต้องประชาสัมพันธ์และทำความเข้าใจให้กับข้าราชการตำรวจในสังกัดทราบเป็นแนวทางเดียวกัน สามารถช่วยแนะนำและทำความเข้าใจแก่ผู้ที่สอบถามได้ นอกจากนี้ ผู้บังคับบัญชาทุกระดับจะต้องให้ความสนใจเร่งรัดติดตามการดำเนินการของหน่วยปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ ส่วนขั้นตอนการดำเนินการนั้น ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทั่วไปทราบ จัดทำแผ่นป้ายประชาสัมพันธ์ติดตั้งตามจุดที่ประชาชนผ่านไปมามองเห็นได้ง่าย เพื่อความสะดวกในการฝากบ้านอบรมชี้แจงเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ปฏิบัติงานทุกนายให้ทราบถึงความประสงค์ขั้นตอนและวิธีการปฏิบัติตามโครงการ “ฝากบ้านกับตำรวจ” และช่วยประชาสัมพันธ์โครงการให้ประชาชนทราบและใช้บริการตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ โดยเฉพาะพนักงานวิทยุหรือเจ้าหน้าที่รับโทรศัพท์จะต้องให้รายละเอียดและตอบคำถามต่าง ๆ จากประชาชนได้ อบรมชี้แจงผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่ตรวจตราและระวังป้องกันทั้งฝ่ายป้องกันปราบปราม ฝ่ายสืบสวน ฝ่ายจราจรและเวรอำนาจการจะต้องตรวจสอบข้อมูลและมีการวางแผนจัดการอย่างเป็นระบบก่อนออกปฏิบัติหน้าที่ทุกครั้ง รวบรวมข้อมูลของผู้ที่มีความประสงค์จะฝากบ้านโดยจัดทำข้อมูลไว้ประจำที่สถานีตำรวจนครบาล เพื่อให้ได้รายละเอียดถึงช่วงระยะเวลาที่ไม่อยู่บ้าน ข้อมูลการติดต่อ รวมทั้งคำแนะนำเกี่ยวกับการปิดล็อกประตู หน้าต่าง การเก็บรักษาทรัพย์สิน การปิดกั้นทางเดิน ไฟฟ้าและเพื่อเป็นการป้องกันอาชญากรรมเบื้องต้น สิ่งสำคัญข้อมูลต่าง ๆ

สำเนาถูกต้อง

๒๓๐

(๒๓ ๑๒๖๖)

/จะต้องเก็บรักษา...

จะต้องเก็บรักษาไว้เป็นความลับ นำข้อมูลของบ้านที่ฝากมาพิจารณาวางแผนการตรวจตรา และป้องกันให้กับผู้ที่มิหน้าที่เกี่ยวข้องทั้งฝ่ายป้องกันปราบปราม ฝ่ายสืบสวน ฝ่ายจราจร และเจ้าหน้าที่เวรอำนวยความสะดวก ผู้บังคับบัญชาทุกระดับต้องติดตาม ตรวจสอบ ควบคุมการทำงาน อย่างสม่ำเสมอและพิจารณาแก้ไขรวมทั้งการให้คำแนะนำ เพื่อให้ตอบสนองความต้องการ ของประชาชนได้เป็นอย่างดี

เมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๖ ผู้ฟ้องคดีได้โทรศัพท์แจ้งความประสงค์ ขอฝากบ้านไว้กับสถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู ในระหว่างวันที่ ๑๘ ถึงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๖ โดยมี จำสืบทารวจ ธงสพัส แสนหา พนักงานวิทยุเป็นผู้รับสาย อ้างเหตุจำเป็นต้องเดินทางไปต่างจังหวัดไม่มีผู้ใดพักอาศัยอยู่ที่บ้าน จนกระทั่งวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ เวลาประมาณ ๑๔.๓๐ นาฬิกา ได้เดินทางกลับถึงบ้านพบว่ามีคนร้ายเข้าไปลักทรัพย์ภายในบ้าน พนักงานวิทยุ ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้วว่าในช่วงที่ฝากบ้านนั้น เจ้าหน้าที่ตำรวจมีการกิจในการประชุมเอเปค ทำให้ไม่สามารถเข้าไปตรวจตราได้บ่อย เมื่อรับฝากบ้านแล้วพนักงานวิทยุได้แจ้งฝ่ายธุรการทราบ และจัดทำสมุดตรวจไปติดไว้หน้าบ้านผู้ฟ้องคดี เพื่อให้เจ้าหน้าที่สายตรวจและฝ่ายสืบสวน เข้าไปตรวจและลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน ในระหว่างวันที่ ๑๘ ถึงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๖ ผู้บัญชาการตำรวจนครบาลได้มีคำสั่งระดมกำลังตำรวจทุกสถานีตำรวจนครบาลในสังกัด เพื่อสนับสนุนภารกิจการรักษาความปลอดภัยและอำนวยความสะดวกการจราจรในการประชุมสุดยอด ผู้นำทางเศรษฐกิจเอเชีย-แปซิฟิก ๒๐๐๓ (เอเปค ๒๐๐๓) โดยใช้กำลังสายตรวจทำหน้าที่ ในกองร้อยปราบจลาจล จำนวน ๒๔ นาย รวมทั้งรองผู้กำกับกับการปราบปรามสถานีตำรวจนครบาล หนองค้างพลู ซึ่งเป็นรองผู้บังคับการกองร้อยและผู้บังคับหมวดไปในการกิจดังกล่าว โดยตัดขาด จากหน้าที่ประจำ จนกระทั่งเสร็จสิ้นการประชุมเอเปค ๒๐๐๓ ภารกิจดังกล่าวทำให้กำลัง สายตรวจเหลือปฏิบัติงานเพียง ๒๔ นาย จากจำนวนทั้งสิ้น ๔๘ นาย บ้านที่เกิดเหตุของผู้ฟ้องคดี เป็นบ้านเดี่ยวสองชั้น มีรั้วคั่นปูน ด้านหน้าติดถนนซอย ด้านหลังติดรั้วของวิทยาลัยเทคโนโลยีธนบุรี ด้านขวาติดกับบ้านของเพื่อนบ้านและด้านซ้ายของตัวบ้านเป็นที่ดินว่างเปล่าและมีรั้วคอนกรีต สูงประมาณ ๑๕๐ เซนติเมตร ล้อมรอบบ้าน ซึ่งคนร้ายสามารถปีนเข้าไปในบ้านได้โดยสะดวก และหากคนร้ายเข้าไปภายในบ้านแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ไปตรวจอยู่บริเวณรั้วบ้านก็ไม่สามารถ มองเข้าไปในตัวบ้านได้ จากหลักฐานการลงเวลาในสมุดตรวจปรากฏว่ามีการตรวจในระหว่าง วันเวลาเกิดเหตุโดยเฉลี่ยประมาณ ๘ ถึง ๙ ครั้ง ต่อ ๒๔ ชั่วโมง ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ พันตำรวจตรี พงศ์ศักดิ์ ชูทวด ปฏิบัติหน้าที่พนักงานสอบสวนเวร ประจำสถานีตำรวจนครบาล

สำเนาถูกต้อง

๙๓๐

(๒๗ ๑๒/๒๕)

ในนาม

/หนองค้างพลู...

หนองค้างพลูได้รับแจ้งจากผู้ฟ้องคดีว่า เวลาประมาณ ๑๔.๓๐ นาฬิกา ผู้ฟ้องคดีกลับถึงบ้าน พบว่าคนร้ายได้ถอดบานเกล็ดและเหล็กดัดหน้าต่างบ้านชั้นล่างด้านหลังออกและเข้าไปลักทรัพย์สินภายในบ้านแล้วหลบหนีไป เมื่อรับแจ้งแล้ว พันตำรวจตรี พงศ์ศักดิ์ได้รายงานเหตุให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามลำดับชั้น และพร้อมด้วยร้อยตำรวจเอก สุภาพ เพชรรัตน์ รองสารวัตรสืบสวนสถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู และร้อยตำรวจเอก ธฤต อุดรชน รองสารวัตรปราบปรามสถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลูกับพวก ทำการตรวจที่เกิดเหตุเก็บรวบรวมพยานหลักฐานร่องรอยลายนิ้วมือแฝงของคนร้าย สอบปากคำผู้ฟ้องคดีไว้เป็นผู้กล่าวหาและรับคำร้องทุกข์ไว้ตามคดีอาญา ที่ ๔๘๐/๒๕๔๖ การฝากบ้านกับตำรวจของผู้ฟ้องคดีกรณีที่พิพาทนี้เป็นการฝากที่มีได้อยู่ในช่วงเทศกาลปกติและไม่มีการส่งมอบบ้านกับทรัพย์สินในบ้านให้สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลูดูแลเช่นการฝากทรัพย์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เป็นเพียงการเพิ่มความเข้มในการดูแลป้องกันอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งคดีประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์ตามบ้านเรือนประชาชนที่เจ้าของปล่อยทิ้งไว้ไม่มีผู้ดูแลในช่วงวันหยุดเทศกาลต่าง ๆ และสถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลูได้เพิ่มความเข้มในการตรวจตราแล้ว เหตุที่เกิดขึ้นไม่ได้เกิดจากความประมาทเลินเล่อหรือการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ตำรวจและสถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลูซึ่งได้ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนของหน่วยงานของรัฐแล้ว ภายหลังเกิดเหตุเจ้าหน้าที่ตำรวจได้สืบสวนติดตามคนร้ายรายนี้มาโดยตลอด แต่ยังไม่ปรากฏว่าคนร้ายเป็นใครและทรัพย์ที่ถูกประทุษร้ายหายไปอยู่ที่ใด จึงมีความเห็นให้งดการสอบสวนและส่งสำนวนไปยังพนักงานอัยการพิจารณาต่อไปตามมาตรา ๑๔๐ ของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โครงการรับฝากบ้านเป็นโครงการดูแลรักษาความปลอดภัยทรัพย์สินให้แก่ประชาชนโดยการตรวจตราภายนอกบ้าน (บริเวณหน้าบ้านของผู้ฟ้องคดี) ผู้ฟ้องคดีมิได้ส่งมอบกุญแจบ้านให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าไปตรวจตราภายในบ้าน อีกทั้ง มิได้มีการแจ้งรายการทรัพย์สินมีค่าภายในบ้านหรือส่งมอบทรัพย์ให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ จึงมิใช่การฝากทรัพย์ โดยมีสินจ้างสิทธิและหน้าที่ตามสัญญาฝากทรัพย์จึงไม่เกิดขึ้น นอกจากนี้ โครงการดังกล่าว มิได้มีเงื่อนไขว่า หากทรัพย์สินของผู้เข้าร่วมโครงการ (ผู้ฟ้องคดี) หายไป ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองต้องชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้เข้าร่วมโครงการ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองหาต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีไม่ อีกทั้ง ค่าเสียหายก็สูงกว่าความเป็นจริง เนื่องจากทรัพย์ที่หายไปยังมีได้หักค่าเสื่อมราคา ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงมิได้กระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีต้องเรียกร้อง

คำแถลงข้อ

คตอ

(๒๘ ส.ค.๒๕๔๖)

ในสงวน

/ค่าเสียหาย...

ค่าเสียหายจากผู้กระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี คือ ผู้ที่ลักทรัพย์หากจับตัวผู้กระทำผิดลักทรัพย์
ของผู้ฟ้องคดีได้ ย่อมสามารถฟ้องให้ผู้กระทำผิดคืนหรือใช้ราคาทรัพย์ให้ผู้ฟ้องคดีได้ตามมาตรา ๔๓
ของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เจ้าหน้าที่ตำรวจมิได้ละเลยการปฏิบัติหน้าที่
แต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงไม่ต้องรับผิดชอบผู้ฟ้องคดี

ส่วนการที่ผู้ฟ้องคดีขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชดใช้ค่าธรรมเนียมศาล
แทนผู้ฟ้องคดีนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า ไม่มีบทบัญญัติใดในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง
และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีใช้ค่าฤชาธรรมเนียม
ให้แก่ผู้ฟ้องคดี นอกจากนั้น ตามมาตรา ๗๒ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวบัญญัติ
ให้ศาลมีคำสั่งคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดหรือแต่บางส่วนของการชนะคดีอยู่แล้ว ดังนั้น
จึงไม่มีกรณีที่ศาลอาจสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนผู้ฟ้องคดีได้ ด้วยข้อเท็จจริง
และเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ขอให้ศาลพิจารณาพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า โครงการฝากบ้านกับตำรวจเป็นสัญญาประชาคม
มีผลบังคับผูกพันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ต้องปฏิบัติต่อประชาชนโดยเคร่งครัด เพราะพื้นที่ฝากบ้าน
เป็นจุดต่อแหลมและเสี่ยงภัยที่เจ้าหน้าที่ตำรวจและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะต้องรับผิดชอบโดยตรง
เมื่อมีความเสียหายหรือสูญหายเกิดขึ้นจากการละเลยต่อหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ฉะนั้น
เจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องให้ความสำคัญเป็นพิเศษยิ่งกว่าการดูแลรักษาความสงบเรียบร้อย
โดยทั่วไป โดยเมื่อวันที่ ๑๖ ถึงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๖ ผู้ฟ้องคดีได้โทรศัพท์แจ้งขอฝากบ้าน
กับเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู เหมือนที่ผู้ฟ้องคดีได้เคยแจ้งความประสงค์
ในการฝากบ้านครั้งก่อนๆ ตลอดมา เพราะเป็นการฝากบ้านตามปกติในโครงการฝากบ้าน
กับตำรวจ โดยมีนายดาบตำรวจ อำนาจ สุวรรณศรี และตำรวจเวรอีก ๑ คน เป็นผู้รับสาย
ผู้ฟ้องคดีได้รับการยืนยันว่าในช่วงเวลาดังกล่าวมีการรับฝากบ้านตามโครงการฝากบ้าน
กับตำรวจตามปกติ โดยสามารถพิสูจน์การติดต่อระหว่างผู้ฟ้องคดีกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ
สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลูได้จากเครื่องบันทึกเทปของบริษัท ทศท. คอปอเรชั่น จำกัด
(มหาชน) หมายเลขโทรศัพท์ ๐๒ ๒๔๖๘๒๐๒ ๐๒ ๔๒๑๓๑๘๖ และ ๐๒ ๔๒๑๔๘๗๙-๔
เพราะในช่วงวันที่ ๑๖ ถึงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๖ มีการประสานทางโทรศัพท์กันประมาณ ๓ ครั้ง
ก่อนที่ผู้ฟ้องคดีจะได้รับการยืนยันว่ามีการฝากบ้านในช่วงดังกล่าว โดยในวันดังกล่าว
เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลูว่า ไม่ได้แจ้งว่าในช่วงประชุมเอเปค
ไม่สามารถรับฝากบ้านได้และมีกำลังตำรวจไม่เพียงพอ แต่ได้รับคำยืนยันว่าไม่มีการยกเลิก

สำเนาถูกต้อง

๙๕๐

(๒๘ ๑๖/๙)

๑๕๖๖

/การรับฝากบ้าน...

การรับฝากบ้าน ซึ่งการฝากบ้านในครั้งอื่นๆ ก่อนหน้านี้เจ้าหน้าที่ตำรวจจะนำกล้องแดง ซึ่งเป็นกล้องเหล็กหรือกล้องกระดาดมาติดไว้ที่รั้วประตูทางเข้าบ้านและภายในกล้องแดง จะมีแบบฟอร์มกระดาดให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจลงเวลาปฏิบัติงานเป็นหลักฐาน เพื่อนำเสนอผู้บังคับบัญชา และเมื่อผู้ฟ้องคดีเดินทางกลับจากต่างจังหวัดแต่ละครั้ง เจ้าหน้าที่ตำรวจ จะนำเอกสารมาให้ผู้ฟ้องคดีลงชื่อรับทราบและรับรองความเรียบร้อยของทรัพย์สินภายในบ้าน การฝากบ้านของผู้ฟ้องคดีครั้งนี้ เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ได้นำกล้องแดงซึ่งเป็นกล้องเหล็กหรือ กล้องกระดาดมาติดไว้ที่รั้วประตูทางเข้าบ้านเหมือนครั้งก่อน ๆ ที่เคยปฏิบัติมา และไม่ได้ให้ ผู้ฟ้องคดีลงชื่อรับรองความเสียหายหรือสูญหายของทรัพย์สิน และเมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เจ้าหน้าที่ตำรวจชุดสอบสวนของพันตำรวจตรี พงศ์ศักดิ์ ชูหวัด และคณะประมาณ ๗ นาย ได้ไปตรวจสถานที่เกิดเหตุและต่างยอมรับว่า การรับฝากบ้านครั้งนี้ไม่มีการประสานงาน ระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้รับฝากกับสายตรวจของตำรวจ จึงไม่มีกล้องแดงและเอกสารลงชื่อ รับรองการตรวจความเสียหาย ข้อเท็จจริงจึงเป็นที่ยุติว่าในระหว่างวันที่ ๑๖ ถึงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่เคยได้ไปทำการตรวจสอบบ้านที่รับฝากไว้แต่ประการใด เพราะเจ้าหน้าที่ไม่ทราบถึงความเสียหายที่เกิดขึ้นในช่วงใดของระยะวันเวลาที่รับฝาก แต่เพียง ทราบเมื่อได้รับแจ้งจากผู้ฟ้องคดี ที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้การว่าได้ตรวจสอบบ้านที่เกิดเหตุ ของผู้ฟ้องคดีเป็นบ้านสองชั้น ผนังปูน มีรั้วคอนกรีตสูงประมาณ ๑.๖๐ เมตร ล้อมรอบรั้วทั้ง ๔ ด้าน โดยเฉพาะด้านหลังเป็นอิฐบล็อกโปร่ง ติดกับรั้วของวิทยาลัยเทคโนโลยีธนบุรี เจ้าหน้าที่ ตำรวจสามารถตรวจสอบสภาพบ้านที่รับฝากได้โดยสะดวก เพราะสามารถมองเห็นประตู และหน้าต่างของบ้านที่รับฝากว่าอยู่ในสภาพเรียบร้อยหรือไม่จากทั้ง ๓ ด้าน แต่ผู้ฟ้องคดี พบว่ามีคนร้ายถอดบานเกล็ดและตัดเหล็กตัดมุ้งลวดของหน้าต่างห้องครัวด้านหลังแล้ว นำทรัพย์สินจำนวนหลายรายการไป แม้อาคารของผู้ฟ้องคดีจะมีรั้วรอบทั้ง ๔ ด้าน แต่สามารถ มองเห็นประตูและหน้าต่างบริเวณชั้นล่างได้ทุกห้องว่าอยู่ในสภาพปกติหรือไม่ แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจ ไม่ทราบถึงความเสียหายที่เกิดขึ้นช่วงใดของวันเวลารับฝาก แต่เพียงทราบความเสียหาย เมื่อได้รับแจ้งทางโทรศัพท์จากผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เวลาประมาณ ๑๔.๓๐ นาฬิกา จึงเดินทางมาตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ ฉะนั้น คำให้การที่อ้างว่าได้ตรวจสอบบ้านที่เกิดเหตุ ทุก ๘ ชั่วโมง จึงขัดแย้งกันโดยสิ้นเชิง ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การรับฝากบ้านได้รับฝากไว้โดยถูกต้อง ตามวิธีการแล้ว จึงเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู ต้องแจ้งให้ตำรวจสายตรวจนำกล้องแดงและเอกสารไปติดไว้ที่ประตูบ้านของผู้ฟ้องคดี

ถ้าหากถูกต้อง

๒๙๐

(ใบรับ ๒๙๐/๒๕๕๖)

/และมีการ...

5/9

และมีการลงเวลาในการตรวจของแต่ละวันไว้เป็นหลักฐาน และต้องเพิ่มความระมัดระวังในการดูแลตรวจสอบบ้านและทรัพย์สินในบ้านที่รับฝาก เพราะเป็นการเสี่ยงภัยในจุดต่อแหลม เมื่อเกิดความสูญหายหรือเสียหายต่อบ้านหรือทรัพย์สินที่รับฝาก จึงเป็นการละเอียดในการปฏิบัติหน้าที่โดยตรง ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจะนำบทบัญญัติเกี่ยวกับการฝากทรัพย์สินตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาปรับกับข้อเท็จจริงในคดีนี้หาได้ไม่ เพราะความเสียหายมาจากมูลฐานการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และผู้ฟ้องคดีไม่มีความจำเป็นต้องส่งมอบกุญแจให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง เพราะมิใช่การฝากทรัพย์สินตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กรณีตามปัญหามิใช่เป็นการละเมิดในทางแพ่ง แต่เป็นการละเมิดทางปกครอง เมื่อโครงการฝากบ้านกับตำรวจเป็นหลักการและเหตุผลในการรักษาความปลอดภัยและทรัพย์สิน ซึ่งเป็นการดำเนินงานตามโครงการ "โรงพักเพื่อประชาชน" การรับฝากบ้านดังกล่าวจึงเป็นการกระทำในหน้าที่ เมื่อละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดก็ต้องรับผิดชอบ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงต้องรับผิดชอบผู้ฟ้องคดีในผลแห่งละเมิด ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู ได้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่และเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้การเพิ่มเติมว่า ประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าเมื่อวันที่ ๑๖ ถึงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๖ ได้โทรศัพท์แจ้งฝากบ้านกับตำรวจโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งปฏิบัติหน้าที่วิทยุขณะนั้นคือ จ่าสิบตำรวจ ธงสภัส แสนทา ได้แจ้งว่ามีการรับฝากบ้านตามโครงการฝากบ้านกับตำรวจตามปกติและมีกำลังเพียงพอ จ่าสิบตำรวจ ธงสภัส ยืนยันว่าขณะที่รับโทรศัพท์ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้วว่า สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู ยินดีรับฝากบ้าน แม้จะอยู่นอกโครงการ เนื่องจากไม่ใช่ช่วงเทศกาลตามที่เคยปฏิบัติ และยังได้แจ้งให้ทราบด้วยว่าสถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลูมีกำลังไม่เพียงพอ เนื่องจากกำลังส่วนใหญ่ได้ไปช่วยปฏิบัติการรักษาความปลอดภัยในช่วงการประชุมเอเปค หลังจากวันรับแจ้งได้มีการสั่งการให้เจ้าหน้าที่สายตรวจออกตรวจตราเพิ่มความถี่ในการตรวจบ้านของผู้ฟ้องคดีแล้ว ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ในช่วงการรับฝากบ้านดังกล่าวเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ได้นำกล้องแดงมาติดไว้ที่รั้วประตูทางเข้าบ้านของผู้ฟ้องคดีนั้น เนื่องจากกล้องแดงที่ผู้ฟ้องคดีเคยเห็นสถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลูได้จัดทำขึ้นเป็นพิเศษในช่วงที่มีโครงการฝากบ้านกับตำรวจในช่วงเทศกาลต่างๆ และนำไปติดไว้ที่ประตูหน้าบ้านของผู้เข้าร่วมโครงการ เพื่อใส่สมุดตรวจ

สำเนาถูกต้อง

๙๑๐

(๑๐๗ ๒๑๖/๒๕๔)

๒๕๔๖

โดยให้สายตรวจ...

โดยให้สายตรวจและผู้เกี่ยวข้องไปตรวจและลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน แต่เนื่องจากการรับฝากบ้านกรณีนี้เป็นการรับฝากบ้านนอกโครงการ จึงไม่มีการจัดทำส่งแดงไปติดหน้าบ้านของผู้ฟ้องคดี แต่สายตรวจได้นำสมุดตรวจไปสอดไว้ตรงรั้วประตูบ้านของผู้แจ้งและได้ลงชื่อไว้เป็นหลักฐานเมื่อมีการเข้าตรวจทุกครั้ง กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า หลังเกิดเหตุไม่มีการให้ผู้ฟ้องคดีลงชื่อรับรองความสูญหายหรือเสียหายของทรัพย์สินนั้น การปฏิบัติดังกล่าวไม่มีกฎระเบียบวิธีการปฏิบัติรองรับไว้ เมื่อมีการรับฝากบ้าน สถานีตำรวจนครบาลหนองคายฯ พลุได้กำหนดแนวทางปฏิบัติเป็นคราวๆ ไป ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อในบัญชีทรัพย์สินถูกประทุษร้ายไว้แล้ว ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าในช่วงการรับฝากบ้านดังกล่าว สถานีตำรวจนครบาลหนองคายฯ พลุไม่ได้จัดเจ้าหน้าที่สายตรวจไปตรวจดูแลบ้านเกิดเหตุ โดยหากใช้ความระมัดระวังแล้วจะมองเห็นและทราบความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้น บ้านเกิดเหตุกันรั้วสูงโดยรอบและในช่วงเวลากลางคืนภายในบ้านไม่มีไฟแสงสว่างที่พอจะมองเห็นจากภายนอก และที่อ้างว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ได้ไปตรวจบ้านของผู้ฟ้องคดีเลย ขอยืนยันตามสมุดลงชื่อและคำให้การของนายประสพ ณรงค์ศรี ผู้ขับขี่ยานยนต์รับจ้างในซอยเกิดเหตุที่ยืนยันว่าเห็นเจ้าหน้าที่สายตรวจเข้าไปตรวจบ้านของผู้ฟ้องคดีบ่อยๆ ในช่วงที่มีการรับฝากบ้าน แม้ผู้ฟ้องคดีได้ฝากบ้านกับสถานีตำรวจนครบาลหนองคายฯ พลุนอกโครงการฝากบ้าน แต่สถานีตำรวจนครบาลหนองคายฯ พลุได้เพิ่มความถี่ในการตรวจตราดูแลบ้านของผู้ฟ้องคดี ซึ่งถือว่าใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้ว แต่คนร้ายได้ฉวยโอกาสในช่วงที่ไม่มีผู้ใดผ่านไปมาเข้าไปลักทรัพย์ภายในบ้าน ซึ่งเป็นเหตุสุดวิสัยที่จะสามารถเฝ้าระวังป้องกันได้ตลอดเวลา จึงไม่มีเหตุผลอันใดที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นตามที่ผู้ฟ้องคดีอ้าง เพราะมิใช่เป็นการกระทำละเมิดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๘ ผู้กระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี คือ ผู้ลักทรัพย์ของผู้ฟ้องคดี หากจับตัวผู้กระทำความผิดได้ ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิที่จะเรียกร้องทรัพย์สินหรือราคาที่สูญหายไป เนื่องจากการกระทำผิดผิดนั้น เมื่อพนักงานอัยการยื่นฟ้องคดีอาญาแล้วก็ให้เรียกทรัพย์สินหรือราคาแทนผู้เสียหายได้ด้วย โครงการฝากบ้านกับตำรวจของสถานีตำรวจนครบาลหนองคายฯ พลุจะดำเนินการเฉพาะเทศกาลวันหยุดที่สำคัญ หากเป็นช่วงอื่นหากมีประชาชนในพื้นที่แจ้งขอให้เจ้าหน้าที่ตำรวจช่วยดูแลความปลอดภัยทรัพย์สินภายในบ้าน สถานีตำรวจจะดำเนินการให้เพราะเป็นหน้าที่อยู่แล้ว ส่วนวิธีปฏิบัติของผู้ที่ประสงค์จะร่วมโครงการ ผู้ประสงค์จะเข้าร่วมโครงการนั้นไม่ต้องทำหนังสือ

สำเนาถูกต้อง

๙๑๐

(๒๗/๑๒/๕๕)

ให้เจ้าหน้าที่...

ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจหรือระบุทรัพย์สินที่สำคัญหรือต้องส่งมอบกุญแจเข้าออกบ้าน เพียงแต่แจ้งกับสถานีตำรวจด้วยตนเองหรือทางโทรศัพท์ โดยสถานีตำรวจมีเจ้าหน้าที่จดบันทึกข้อมูลชื่อผู้ฝากบ้าน บ้านเลขที่ วันที่เข้าโครงการ ช่วงเวลาที่ฝากบ้าน หมายเลขโทรศัพท์ติดต่อการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการดูแลรักษาความปลอดภัยด้านทรัพย์สินของประชาชนในโครงการฝากบ้านกับตำรวจ มีวิธีปฏิบัติคือ (๑) นำจุดตรวจ (ตู้แดง) ไปติดตั้งหรือนำสมุดตรวจไปวางกับกล่องใส่เอกสารที่ติดไว้ริมรั้วหน้าบ้านผู้เข้าร่วมโครงการ (๒) ติดประกาศประชาสัมพันธ์บ้านที่ฝากให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทุกนายทราบ (๓) สนธิกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจทุกฝ่าย (ฝ่ายป้องกันและปราบปราม ฝ่ายสืบสวน ฝ่ายจราจร) เพิ่มความเข้มงวดในการตรวจตราป้องกันเหตุบ้านที่เข้าโครงการ โดยมีผู้บังคับบัญชาและสารวัตรเวรอ่านวยคอยตรวจตราและควบคุมดูแลตามแผน โดยวิธีปฏิบัติดังกล่าวไม่ว่าจะเป็นการฝากบ้านในช่วงเทศกาลที่สำคัญหรือนอกเทศกาลใช้วิธีปฏิบัติอย่างเดียวกัน สำหรับจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการฝากบ้านไว้กับตำรวจในปี ๒๕๔๗ ถึงปี ๒๕๔๘ มีผู้ฝากบ้านตามโครงการในช่วงเทศกาลสงกรานต์ ปี พ.ศ. ๒๕๔๗ จำนวน ๒๒ หลัง ช่วงเทศกาลปีใหม่ ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ จำนวน ๘ หลัง ช่วงเทศกาลสงกรานต์ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ จำนวน ๑๘ หลัง นอกเทศกาลที่สำคัญไม่มีผู้ฝากบ้าน ส่วนเอกสารท้ายคำให้การหมายเลข ๖ เป็นผลการตรวจจุดตรวจ (ตู้แดง) ที่ติดตั้งบ้านที่เข้าร่วมโครงการ ผู้ฟ้องคดีเคยฝากบ้านตามโครงการจำนวน ๘ ครั้ง วิธีปฏิบัติของผู้ฟ้องคดีและเจ้าหน้าที่ตำรวจที่รับผิดชอบในการดูแลทรัพย์สินของผู้ฟ้องคดีเป็นไปในแนวทางเดียวกัน

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ปฏิบัติหน้าที่เข้าไปตรวจตราดูแลทรัพย์สินของผู้ฟ้องคดี โดยมีการเอาใจใส่ดูแลสอดส่องเพิ่มขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่โดยปกติทั่วไป และเมื่อคำนึงถึงกำลังพลที่มีอยู่ในขณะนั้น ย่อมต้องถือว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลหนองคายพลได้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเอาใจใส่อย่างดีครบเท่าที่ควรต้องปฏิบัติในสภาพเงื่อนไขเช่นนั้นแล้ว กรณีจึงถือไม่ได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ละเลยต่อหน้าที่ในการดูแลรักษาทรัพย์สินของผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า โครงการฝากบ้านกับตำรวจเป็นสัญญาประชาคมระหว่างหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ตำรวจกับผู้ฟ้องคดี เมื่อการละเมิดเกิดจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะนำประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ลักษณะละเมิดมาพิจารณาคดีนี้ไม่ได้ นอกจากนี้ โครงการฝากบ้านกับตำรวจเป็นบริการสาธารณะอย่างหนึ่งและผู้ฟ้องคดีเป็น

ตามถูกต้อง

๒๗๐

๑๗ ๑๗/๑๖

ไม่ชอบ

/ผู้ทรงสิทธิ...

ผู้ทรงสิทธิดังกล่าว ซึ่งความเป็นอยู่แห่งสิทธิของผู้ฟ้องคดีจะต้องอยู่เหนือความมั่นคง เมื่อเกิดการกระทำละเมิดขึ้นและผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับความเสียหายผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง จึงมีหน้าที่ต้องชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี การพิจารณาคดีของศาลปกครองชั้นต้น ต้องนำระบบไต่สวนมาใช้บังคับ และต้องไม่ผูกพันกับพยานหลักฐานของคู่ความในคดี โดยในประเด็นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้รับฝากบ้านจากผู้ฟ้องคดีได้แจ้งผู้ฟ้องคดีหรือไม่ว่ามีกำลังเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอ นั้น ศาลปกครองชั้นต้นจะต้องนำบันทึกเสียงโต้ตอบระหว่างผู้ฟ้องคดี กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ (ที่ถูกคือ เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้รับโทรศัพท์) ของบริษัท ทศท. มหาชน จำกัด มาประกอบการวินิจฉัย มิใช่ฟังคำให้การและคำให้การเพิ่มเติมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ (ที่ถูกคือ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง) การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้ยื่นคำให้การและคำให้การเพิ่มเติมหลังจาก ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นแล้วว่า ได้เข้าตรวจบ้านของผู้ฟ้องคดี จำนวน ๔๔ ครั้ง เป็นการจัดทำปรุงแต่งพยานเอกสารขึ้นภายหลังทั้งสิน ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ศาลปกครองชั้นต้น รับฟังข้อเท็จจริงคลาดเคลื่อนหลายประการ กล่าวคือ ประการแรก ศาลปกครองชั้นต้น รับฟังข้อเท็จจริงว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ไปตรวจบ้านผู้ฟ้องคดีในวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๖ จำนวน ๒ ครั้ง และวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๖ จำนวน ๘ ครั้ง เป็นการฟังข้อเท็จจริงที่ผิดพลาด เพราะในวันดังกล่าวผู้ฟ้องคดียังไม่ได้เดินทางไปต่างจังหวัด โดยผู้ฟ้องคดีเดินทางไปต่างจังหวัด ในวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๖ ซึ่งในวันที่ ๑๖ ถึงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๖ ผู้ฟ้องคดีไม่พบเห็น กล้องแดงและสมุดตรวจที่หน้าบ้านแต่อย่างใด ประการที่สอง ศาลปกครองชั้นต้นรับฟัง ข้อเท็จจริงว่า วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ เจ้าหน้าที่ตำรวจไปตรวจบ้านผู้ฟ้องคดีจำนวน ๘ ครั้ง ตั้งแต่เวลา ๓ นาฬิกา ถึง ๒๓.๒๐ นาฬิกา แต่ผู้ฟ้องคดีเดินทางกลับถึงบ้านในวันดังกล่าว เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา และได้พบความสูญหายเสียหายของทรัพย์สินที่ฝากแล้ว และได้แจ้ง พันตำรวจตรี พงศ์ศักดิ์ ชูทวด และคณะทราบในทันที ดังนั้น การที่ศาลปกครองชั้นต้น นำพยานหลักฐานซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองปรุงแต่งขึ้นในภายหลัง จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการที่ศาลปกครองชั้นต้นรับฟังข้อเท็จจริงดังกล่าวแล้ววินิจฉัยว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจ ไปตรวจบ้านของผู้ฟ้องคดีรวม ๔๔ ครั้ง จึงเป็นการนำพยานเอกสารนอกคดีมาวินิจฉัยว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ใช้ความระมัดระวังเอาใจใส่ดูแลทรัพย์สินของผู้ฟ้องคดี ในระดับที่ควรจะเป็น ถือไม่ได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด ให้ต้องปฏิบัติ จึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดีอีก และพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีจึงไม่เห็นด้วย กรณีที่ศาลปกครองชั้นต้นฟังว่า กรณีที่เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

คำนำผู้ฟ้องคดีต้อง

๗๔๐

๒๕๔๗

มิได้นำคู่แดง...

(ในชั้น ๑๕๖/๒๕๕๑)

มิได้นำผู้แดงไปติดที่หน้าบ้านของผู้ฟ้องคดีเหมือนที่เคยปฏิบัติก็ตาม แต่เจ้าหน้าที่
 ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้นำสมุดลงเวลาตรวจไปวางไว้บริเวณรั้วหน้าบ้านของผู้ฟ้องคดีตามที่
 ต้องปฏิบัติและได้ลงเวลาตรวจตามที่ควรปฏิบัติซึ่งผลมิได้แตกต่างกันนั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า
 การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิได้นำผู้แดงซึ่งเก็บพยานเอกสาร ลงลายมือชื่อ ชื่อสกุล ลงเวลา
 ของผู้ตรวจ จะมีผลแตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้ฟ้องคดีสามารถตรวจสอบได้ทันทีว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจ
 ในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีการตรวจหรือไม่ เพราะในกล่องแดงหรือกล่องกระดาษ
 เปรียบเสมือนภาชนะเก็บรวบรวมข้อมูล บันทึกแบบฟอร์มการตรวจ เพื่อดูแลรักษาเอกสารการ
 ตรวจแต่ละผลัดได้ทันที ผู้ฟ้องคดีสามารถตรวจสอบ ชื่อ ชื่อสกุล ของผู้เข้าเวรแต่ละผลัด
 ทั้งตรวจสอบเวลาว่าต่อเนื่องกันหรือไม่ ประการใด และผู้ฟ้องคดีต้องลงนามรับรองความถูกต้อง
 ของทรัพย์สินที่รับฝากแต่ละครั้งเพื่อให้เจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นำไปรายงาน
 ผู้บังคับบัญชา ในการฝากแต่ละครั้งถึงความเรียบร้อยหรือไม่ กล่องแดงหรือกล่องกระดาษ
 เป็นจุดตรวจซึ่งเป็นสาระสำคัญ เพราะเป็นการประชาสัมพันธ์ให้ตำรวจทุกคนทราบและสนธิ
 กำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจทุกฝ่าย ฝ่ายสืบสวน ฝ่ายป้องกันและปราบปราม ฝ่ายจราจร เพื่อเพิ่ม
 ความเข้มงวดในการตรวจบ้านที่ฝาก โดยกำหนดให้ผู้บังคับบัญชาและสารวัตร คอยตรวจตรา
 และควบคุมดูแลตามแผน คดีนี้เมื่อขาดการประสานงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพราะไม่มีกล่องแดง
 หรือกล่องกระดาษ และสมุดลงลายมือชื่อ ชื่อสกุลผู้ตรวจเวลาตามที่พันตำรวจตรี พงศ์ศักดิ์
 ยอมรับกับผู้ฟ้องคดีด้วยวาจา เมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา จึงมิได้มีการ
 สนธิกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวน ฝ่ายป้องกันและปราบปราม ฝ่ายจราจร แต่ประการใด
 ความเสียหายจึงเกิดขึ้น ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่า การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัด
 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ เมื่อเกิดความเสียหายขึ้น
 ก็จะต้องชดเชยค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษา
 ศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองร่วมกันหรือแทนกันชำระเงินจำนวน ๒๑๑,๘๑๗ บาท
 แก่ผู้ฟ้องคดีและชำระค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดแทนผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองแก้อุทธรณ์ว่า การประชุมเอเปค ๒๐๐๓ ซึ่งประเทศไทย
 เป็นเจ้าภาพในการจัดประชุม โดยมีผู้นำจากประเทศต่างๆ เดินทางมาร่วมประชุม นั้น เป็นที่ทราบ
 กันอยู่ทั่วไป และผู้ฟ้องคดีอยู่ในฐานะที่จะรับทราบเหตุการณ์นั้นได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหน้าที่
 ในการรักษาความปลอดภัยการประชุมดังกล่าว นั้น จึงได้ระดมกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจไปปฏิบัติหน้าที่
 ตามภารกิจที่ได้รับมอบหมาย เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู ก็ได้รับคำสั่ง

สำเนาถูกต้อง

๕๗ ๐

(พงษ์ ใจดี)

ระดม

ให้ไปร่วมการ...

ให้ไปร่วมการปฏิบัติด้วยเช่นกัน จึงทำให้มีกำลังพลสายตรวจเพียง ๒๔ นาย เมื่อได้ทราบว่า
 ผู้ฟ้องคดีมีความประสงค์จะฝากบ้านไว้กับตำรวจ เจ้าหน้าที่ตำรวจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็ได้เข้า
 ไปตรวจตราดูแลทรัพย์สิน โดยได้มีความเอาใจใส่ตรวจตราดูแลเพิ่มขึ้นจากการตรวจตราตามปกติ
 โดยเข้าไปเริ่มทำการตรวจตั้งแต่วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๖ จำนวน ๒ ครั้ง วันที่ ๑๗ ถึงวันที่ ๒๑
 ตุลาคม ๒๕๔๖ ได้เข้าไปตรวจวันละ ๘ ถึง ๙ ครั้ง ช่วงเวลาในการตรวจห่างกันเฉลี่ย ๒ ถึง ๓ ชั่วโมง
 ช่วงเวลากลางวันจะมีระยะเวลาห่างกันมากกว่าช่วงเวลากลางคืน เห็นได้ว่าแม้กำลังพล
 ของเจ้าหน้าที่ตำรวจจะมีน้อยลง แต่ก็มิได้มีผลกระทบต่ระดับความเอาใจใส่ในการดูแลทรัพย์สิน
 ของผู้ฟ้องคดีทราบเท่าที่ควรต้องปฏิบัติในสภาพเงื่อนไขเช่นนั้น และผู้ฟ้องคดีย่อมทราบได้เองว่า
 การฝากบ้านกับตำรวจมิได้หมายความว่า จะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจมาอยู่ดูแลบ้านแทนผู้ฟ้องคดี
 ได้ตลอดเวลาเหมือนผู้ฟ้องคดีได้เข้าใจว่ามีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยมาดูแลทรัพย์สินแทน
 ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจผลักภาระทั้งหมดในการดูแลทรัพย์สินของตนไปให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจได้
 ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า เมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา ผู้ฟ้องคดีเดิน
 ทางกลับบ้านพบว่า บ้านที่ฝากไว้ถูกจัดหน้าต่างบานเกล็ดและเหล็กดัด มีทรัพย์สินเสียหาย
 และสูญหายหลายรายการ และไม่มีกล้องแดงหรือกล้องกระดาดติดไว้ที่ประตูรั้วหน้าบ้าน
 ไม่มีแบบฟอร์มซึ่งปรากฏชื่อ ชื่อสกุล ของเจ้าหน้าที่ตำรวจเก็บไว้ในกล้องดังกล่าว เชื่อว่า
 เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ได้มีการตรวจ นั้น เห็นว่า การฝากบ้านของผู้ฟ้องคดีเป็นการฝาก
 ในช่วงนอกโครงการซึ่งจะเป็นการฝากในช่วงเทศกาลสำคัญที่มีวันหยุดติดต่อกันหลายวัน
 จึงมิได้เตรียมทำกล้องแดงเตรียมไว้ แต่ได้ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจนำสมุดบันทึกการตรวจไปเสียบ
 ไว้บริเวณรั้วด้านหน้าบ้านของผู้ฟ้องคดีแทน เพื่อลงบันทึกการตรวจเป็นหลักฐานเมื่อมีการเข้า
 ไปทำการตรวจทุกครั้ง ซึ่งมีผลมิได้แตกต่างกัน และที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ในวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๖
 เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา เมื่อผู้ฟ้องคดีได้แจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบถึงความเสียหาย
 ของทรัพย์สินในบ้านที่รับฝาก พันตำรวจโท พงศ์ศักดิ์ ชูทวด กับพวก รวม ๗ นาย ได้เข้า
 ทำการตรวจสถานที่เกิดเหตุรวบรวมพยานหลักฐานและได้ยอมรับข้อเท็จจริงเบื้องต้นกับผู้ฟ้องคดี
 ว่าการรับฝากคราวนี้ไม่มีกล้องแดงและแบบฟอร์มเอกสารลายมือชื่อ ชื่อสกุล เวลาที่ตรวจ
 เพราะขาดการประสานงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เองนั้น เห็นว่า กรณีดังกล่าว พันตำรวจโท พงศ์ศักดิ์
 เป็นพนักงานสอบสวนกับพวกที่ได้รับแจ้งเหตุ และเข้าทำการตรวจสถานที่เกิดเหตุ ไม่เคยรับข้อเท็จจริง
 ตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่าการรับฝากคราวนี้ไม่มีกล้องแดงและแบบฟอร์มเอกสารลายมือชื่อ ชื่อสกุล
 เวลาที่ตรวจ เพราะขาดการประสานงานกับผู้ถูกฟ้องคดี การตรวจของเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้น
 เป็นการตรวจได้แต่เพียงบริเวณภายนอกทั่วไป ไม่สามารถจะเข้าไปภายในบริเวณบ้านของ

ตามถูกต้อง

ทพอ

14/๑๐/๒๕๔๖

๒๒/๑๐/๒๕๔๖

/ผู้ฟ้องคดี...

๕/๑๖

ผู้ฟ้องคดีได้ ถึงแม้จะมีคนร้ายอยู่ภายในตัวบ้าน ก็อาจจะไม่ทราบได้ การเพิ่มความถี่ในการตรวจบ้านของผู้ฟ้องคดีเป็นพิเศษจากการปฏิบัติหน้าที่โดยทั่วไปแล้ว มิได้ละเลยต่อหน้าที่ในการดูแลรักษาทรัพย์สินให้แก่ผู้ฟ้องคดี หรือละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง จึงชอบแล้ว

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า กองบัญชาการตำรวจนครบาลได้ประกาศประชาสัมพันธ์โครงการฝากบ้านกับตำรวจ เพื่อให้บริการแก่ประชาชนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานครที่จะเดินทางไปต่างจังหวัด ในช่วงวันหยุดเทศกาลสำคัญต่าง ๆ ตั้งแต่เทศกาลปีใหม่ ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ เป็นต้นมา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นมาตรการป้องกันอาชญากรรมเชิงรุกให้ประชาชนเกิดความอบอุ่นใจ ไม่กังวลใจขณะที่ไม่อยู่บ้าน และเป็นการแสวงหาความร่วมมือจากประชาชน ตลอดจนเป็นการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงความห่วงใยของกองบัญชาการตำรวจนครบาลต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ประชาชนผู้ประสงค์จะเข้าร่วมโครงการกระทำได้โดยแจ้งกับสถานีตำรวจพื้นที่ด้วยตนเองหรือทางโทรศัพท์ ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจจะจดบันทึกข้อมูลชื่อผู้ฝาก บ้านเลขที่ วันที่เข้าโครงการ ช่วงเวลาที่ฝากบ้าน หมายเลขโทรศัพท์ติดต่อโดยผู้ฝากบ้านกับตำรวจ ไม่ต้องทำหนังสือหรือระบุทรัพย์สินที่สำคัญและไม่ต้องส่งมอบกุญแจเข้าออกบ้านให้เจ้าหน้าที่ตำรวจแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีพักอาศัยอยู่บ้านเลขที่ ๔๗/๑๘ หมู่ที่ ๖ แขวงหนองค้างพลู เขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร ซึ่งอยู่ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู ได้เข้าร่วมโครงการดังกล่าวมาแล้วหลายครั้ง ต่อมา ผู้ฟ้องคดีมีกิจธุระต้องเดินทางไปจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จึงได้โทรศัพท์ฝากบ้านกับตำรวจตามโครงการดังกล่าวกับสถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู โดยแจ้งความประสงค์ว่าจะฝากบ้าน ระหว่างวันที่ ๑๖ ถึงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๖ แต่ผู้ฟ้องคดีได้เดินทางออกจากบ้านพักไปต่างจังหวัดในวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๖ และกลับถึงบ้านพักวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ พบว่า บ้านพักถูกคนร้ายโจรกรรมทรัพย์สินในบ้านหลายรายการ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้ประกาศแจ้งให้ประชาชนเข้าร่วมโครงการฝากบ้านกับตำรวจ มีลักษณะเป็นสัญญามหาชนและก่อให้เกิดหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติตาม ทั้งนี้ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการปฏิบัติราชการ

ศาลปกครองสูงสุด

นสอ

(๒๐๓ ๕๐๑๕๖)

/เพื่อประชาชน...

5/8

เพื่อประชาชนของหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๒ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองละเลยไม่ตรวจสอบหรือกำกับดูแลให้เจ้าหน้าที่ตำรวจในบังคับบัญชาตรวจตราบ้านของผู้ฟ้องคดีอย่างเข้มงวด แสดงให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ได้ดูแลบ้านที่รับฝาก เป็นการประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ทำให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินของผู้ฟ้องคดี จึงยื่นฟ้องคดีต่อศาล ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองร่วมกันหรือแทนกันชำระเงินจำนวน ๒๑๑,๔๑๗ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี และให้ชดใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนผู้ฟ้องคดี

* คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า เจ้าหน้าที่ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ หากเป็นการกระทำละเมิดผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจะต้องรับผิดชอบและชดใช้ค่าเสียหายหรือไม่ เพียงใด

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองละเลยต่อหน้าที่ไม่ตรวจสอบหรือกำกับดูแลให้เจ้าหน้าที่ตำรวจไปตรวจตราบ้านของผู้ฟ้องคดีตามที่รับฝากในโครงการฝากบ้านกับตำรวจ ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย กล่าวคือ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองประกาศดำเนินการโครงการฝากบ้านกับตำรวจ โดยให้บริการแก่ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่จะเดินทางไปต่างจังหวัด สามารถฝากบ้านกับตำรวจในเขตพื้นที่ที่บ้านตั้งอยู่ โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจจะจัดเวรไปตรวจในระหว่างที่ผู้ฝากบ้านไม่อยู่ ผู้ฟ้องคดีแจ้งความประสงค์ฝากบ้านเลขที่ ๔๗/๑๘ หมู่ที่ ๖ แขวงหนองค้างพลู เขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร กับสถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู ระหว่างวันที่ ๑๖ ถึงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๖ ซึ่งสถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลูก็ได้รับฝากบ้านดังกล่าว แต่เนื่องจากไม่มีเจ้าหน้าที่ไปตรวจบ้านผู้ฟ้องคดีตามหน้าที่ในระหว่างวันดังกล่าว ทำให้บ้านผู้ฟ้องคดีถูกโจรกรรมทรัพย์สิน จึงมีประเด็นต้องวินิจฉัยก่อนว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจนครบาลหนองค้างพลูละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือไม่ พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามมาตรา ๔๖ (๗) แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ บัญญัติว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อย และอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีอำนาจหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อยตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว โดยมีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และเจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งการรักษาความสงบเรียบร้อยตามอำนาจและหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้น อาจปฏิบัติได้ทั้งในแนวทางการป้องกัน เช่น การจัดสายตรวจไปตรวจตามพื้นที่ที่กำหนดให้ หรืออาจปฏิบัติในแนวทางการแก้ไข เช่น การติดตามจับกุมผู้กระทำความผิดกฎหมาย เพื่อดำเนินคดี เป็นต้น

ศาลปกครองต้อง

๓๕๐

(ไม่รับฟ้อง)

/เมื่อโครงการ...

เมื่อโครงการฝากบ้านกับตำรวจมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นมาตรการป้องกันอาชญากรรมเชิงรุก ให้ประชาชนเกิดความอบอุ่นใจไม่กังวลใจขณะที่ไม่อยู่บ้าน และเป็นการแสวงหาความร่วมมือจากประชาชน ตลอดจนเป็นการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงความห่วงใยของกองบัญชาการตำรวจนครบาลต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ดังนั้น การดำเนินการโครงการฝากบ้านกับตำรวจจึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อยตามอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอนุมัติให้ดำเนินโครงการฝากบ้านกับตำรวจและกำหนดขั้นตอนในการดำเนินการว่า เมื่อมีผู้ฝากบ้านกับตำรวจจะมีการรวบรวมข้อมูลของผู้ที่มีความประสงค์จะฝากบ้าน โดยจัดทำข้อมูลไว้ประจำที่สถานีตำรวจนครบาล เพื่อให้ได้รายละเอียดถึงช่วงระยะเวลาที่ไม่อยู่บ้าน ข้อมูลการติดต่อ รวมทั้งคำแนะนำเกี่ยวกับการปิดล็อกประตู หน้าต่าง การรักษาทรัพย์สิน การปิดกั้นห้องดับ ไฟฟ้า เพื่อเป็นการป้องกันอาชญากรรมเบื้องต้น และต้องเก็บข้อมูลดังกล่าวไว้เป็นความลับ และนำข้อมูลของบ้านที่ฝากมาพิจารณาวางแผนการตรวจตราและป้องกันให้กับผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง ทั้งฝ่ายป้องกันปราบปราม ฝ่ายสืบสวน ฝ่ายจราจรและเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวก และจะมีการนำจุดตรวจ (ตู้แดง) ไปติดตั้งหรือสมุดตรวจไปวางกับกล่องริมรั้วหน้าบ้านที่เข้าร่วมโครงการฝากบ้าน และติดประกาศประชาสัมพันธ์บ้านที่ฝากให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทุกนายทราบ และสนธิกำลังเจ้าหน้าที่ทุกฝ่าย (ฝ่ายป้องกันและปราบปราม ฝ่ายสืบสวน ฝ่ายจราจร) เพิ่มความเข้มงวดในการตรวจตรา ป้องกันเหตุบ้านที่เข้าโครงการ โดยมีผู้บังคับบัญชาคอยตรวจตราและควบคุมดูแลตามแผน ซึ่งจากวัตถุประสงค์ของโครงการ ประกอบกับการประกาศแก่ประชาชนทั่วไป และขั้นตอนการดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองแสดงให้เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองประสงค์ที่จะป้องกันความปลอดภัยของบ้านและทรัพย์สินในบ้านแก่ประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการ ดังนั้น เจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องดำเนินการตามที่กำหนดไว้ข้างต้น

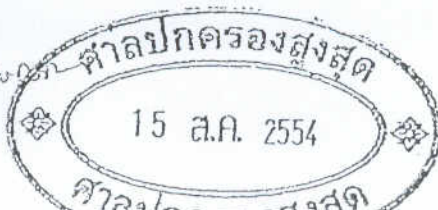
ประเด็นต้องพิจารณาต่อไปมีว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในการรับฝากบ้านหรือไม่ ประเด็นนี้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองยอมรับว่า มิได้นำตู้แดงไปไว้หน้าบ้านผู้ฟ้องคดี แต่ได้นำสมุดตรวจไปสอดไว้ตรงรั้วประตูบ้านของผู้ฟ้องคดี และได้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจไปตรวจลงบันทึกไว้ในสมุดดังกล่าววันละ ๔ ถึง ๕ ครั้ง โดยผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้ส่งสำเนาทะเบียนที่กการลงลายมือชื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ตรวจเป็นหลักฐาน แต่ผู้ฟ้องคดีชี้แจงว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ได้ไปตรวจตราบ้านของผู้ฟ้องคดี เนื่องจากสำเนาสมุดบันทึกดังกล่าวปรากฏว่ามีการไปตรวจตั้งแต่วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๖ แต่ในวันที่ ๑๖ ถึงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๖ ผู้ฟ้องคดียังไม่ได้เดินทางไปต่างจังหวัดและไม่เห็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ

สำเนาถูกต้อง

นสอ

(ไม่ลงชื่อ)

นสอ

ไปตรวจตามที่...

ไปตรวจตามที่ถูกฟ้องคดีทั้งสองกล่าวอ้าง นอกจากนี้ ในวันดังกล่าวและในวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ซึ่งผู้ฟ้องคดีกลับถึงบ้านพัก ผู้ฟ้องคดีไม่พบเห็นตู้แดงหรือสมุดบันทึกการตรวจของเจ้าหน้าที่ตำรวจแต่อย่างใด เห็นว่า สำเนาสมุดบันทึกซึ่งปรากฏการลงเวลาและลายมือชื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ถูกฟ้องคดีทั้งสองกล่าวอ้างนั้น ปรากฏเพียงวัน เวลา กับลายมือชื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจเท่านั้น แต่เอกสารดังกล่าวมิได้ระบุข้อความอย่างอื่นที่แสดงให้เห็นว่า การลงวันที่และลายมือชื่อดังกล่าวเป็นการลงเป็นหลักฐานการไปตรวจบ้านของผู้ฟ้องคดี ประกอบกับสำเนาสมุดบันทึกดังกล่าวระบุว่าในวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ไปตรวจบ้านผู้ฟ้องคดีจำนวน ๘ ครั้ง คือ เวลา ๒ นาฬิกา ๐๔.๑๐ นาฬิกา ๐๔.๒๓ นาฬิกา ๑๐.๑๕ นาฬิกา ๑๔.๒๘ นาฬิกา ๒๒.๑๐ นาฬิกา ๒๒.๔๕ นาฬิกา และ ๒๓.๒๐ นาฬิกา แต่ข้อเท็จจริงที่คู่กรณีโต้แย้งกันก็คือ ผู้ฟ้องคดีกลับถึงบ้านพักในวันดังกล่าวและปรากฏจากสำเนารายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีของสถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู ระบุว่าเวลาประมาณ ๑๔.๓๐ นาฬิกา ได้รับแจ้งว่ามีเหตุลักทรัพย์บ้านเลขที่ ๔๗/๑๘ หมู่ที่ ๖ ซอยเพชรเกษม ๑๑๐ แสดงว่าสถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลูได้รับรู้หรือควรรู้ว่า ผู้ฟ้องคดีกลับถึงบ้านพักแล้วในวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ และได้เกิดเหตุการณ์โจรกรรมบ้านของผู้ฟ้องคดีอีกด้วย แต่ปรากฏว่าในวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ หลังรับแจ้งเหตุลักทรัพย์ในบ้านพักผู้ฟ้องคดีแล้ว ได้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจไปลงลายมือชื่อว่าตรวจบ้านผู้ฟ้องคดีอีกจำนวน ๔ ครั้ง คือ เวลา ๑๔.๒๘ นาฬิกา เวลา ๒๒.๑๐ นาฬิกา เวลา ๒๒.๔๕ นาฬิกา และเวลา ๒๓.๒๐ นาฬิกา จึงเห็นว่าสำเนาสมุดบันทึกลงเวลาการตรวจบ้านที่ถูกฟ้องคดีทั้งสองกล่าวอ้างไม่น่าเชื่อถือและไม่อาจใช้อยืนยันว่าได้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจไปตรวจบ้านของผู้ฟ้องคดีจริง ดังนั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองยอมรับว่ามีได้นำตู้แดงไปไว้หน้าบ้านของผู้ฟ้องคดีตามแนวทางที่เคยปฏิบัติ โดยตู้แดงที่ติดไว้หน้าบ้านมีไว้เพื่อใส่สมุดตรวจ และเพื่อให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบว่าเป็นจุดตรวจเพื่อใส่สมุดตรวจ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอ้างว่า ได้ไปตรวจและนำสมุดไปสอดไว้ตรงประตูรั้วบ้าน จึงไม่อาจหักล้างคำชี้แจงและพยานหลักฐานของผู้ฟ้องคดีได้ ประกอบกับในช่วงเวลาเกิดเหตุมีการประชุมเอเปค ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองยอมรับว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจของสถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลูต้องไปช่วยดูแลความสงบเรียบร้อยการประชุมดังกล่าวบางส่วน คงเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติงานที่สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลูจำนวน ๒๔ คน จากข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงเชื่อได้ว่าไม่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจไปตรวจบ้านของผู้ฟ้องคดีระหว่างวันที่ ๑๘ ถึงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ แต่อย่างใด ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้ไปตรวจตราบ้านของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมาย

กำหนดให้...

๗๗๐

(ไม่ลงชื่อ)

๗๗๐

กำหนดให้ต้องปฏิบัติและเมื่อเกิดความเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี

ประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยต่อไปคือ การที่เจ้าหน้าที่ตำรวจนครบาลหนองคายพลุ ละเลยต่อหน้าที่อันเป็นการกระทำละเมิดดังกล่าว นั้น เป็นผลโดยตรงทำให้ทรัพย์สินในบ้านของผู้ฟ้องคดีเสียหายหรือไม่ ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า โครงการฝากบ้านกับตำรวจได้มีการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ประชาชนเข้าร่วมโครงการและกำหนดแนวทาง ซึ่งเป็นหน้าที่ปฏิบัติสำคัญว่าจะนำจุดตรวจ (ตู้แดง) หรือสมุดบันทึกไปไว้หน้าบ้านประชาชนผู้รับฝาก ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวอาจป้องกันอาชญากรรมได้ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองมุ่งประสงค์ เพราะจะทำให้ผู้ร้ายที่พบเห็นจุดตรวจ (ตู้แดง) หรือสมุดบันทึกการตรวจและเห็นเจ้าหน้าที่ตำรวจไปตรวจบ้านอาจไม่กล้าที่จะขโมยทรัพย์สินในบ้าน และเมื่อผู้ฟ้องคดีฝากบ้านกับตำรวจแล้วย่อมไม่ดำเนินการอื่น ๆ เพื่อป้องกันทรัพย์สินสูญหายด้วยตนเอง เช่น ฝากเพื่อนบ้าน หรือให้ญาติพี่น้องมาอยู่ที่บ้านระหว่างที่ตนไม่อยู่ ดังนั้น การรับฝากบ้านแล้วไม่ปฏิบัติตามแนวทางซึ่งเป็นหน้าที่ที่กำหนดและที่ประชาสัมพันธ์ จึงเป็นผลให้บ้านของผู้ฟ้องคดีไม่มีผู้ดูแล ซึ่งเมื่อติดต่อกันหลายวันจนทำให้ผู้ร้ายสามารถสังเกตได้ว่า บ้านของผู้ฟ้องคดีไม่มีผู้อยู่อาศัยหรือคอยดูแลสอดส่อง จึงกลายเป็นเป้าหมายของผู้ร้ายไปในที่สุด ประกอบกับทรัพย์สินของผู้ฟ้องคดีที่สูญหายมีจำนวนหลายรายการ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองมิได้โต้แย้ง เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ ปริ้นเตอร์ โทรทัศน์ พัดลม วิทยุเทป นาฬิกา กระเป๋าเดินทาง เตapot ไร้ควันไฟฟ้า กระติกน้ำร้อน กระทะเคลือบ และอื่นๆ อีกหลายรายการ ซึ่งเมื่อพิจารณาทรัพย์สินที่สูญหายแล้วเห็นว่า เป็นของที่มีขนาดใหญ่และจำนวนหลายรายการ ซึ่งอาจต้องใช้พาหนะในการขนหรือใช้เวลานานในการขน โดยหากเจ้าหน้าที่ตำรวจไปตรวจบ้านของผู้ฟ้องคดีตามที่รับฝากและหรือตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดไว้ หรือวันละ ๘ ถึง ๙ ครั้ง ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองกล่าวอ้าง ย่อมมีความเป็นไปได้สูงที่จะพบเหตุการณ์หรือร่องรอยพิรุธต่างๆ และสามารถจับกุมหรือติดตามจับกุมคนร้าย และทรัพย์สินของผู้ฟ้องคดีได้ ดังนั้น การที่เจ้าหน้าที่ตำรวจรับฝากบ้านของผู้ฟ้องคดีแล้วไม่นำจุดตรวจ (ตู้แดง) และสมุดบันทึกไปไว้หน้าบ้านและไปตรวจบ้านของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นผลโดยตรงทำให้บ้านของผู้ฟ้องคดีถูกโจรกรรมทรัพย์สิน

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปมีว่า ทรัพย์สินของผู้ฟ้องคดีที่สูญหายจากการโจรกรรมมีทรัพย์สินใดบ้าง ในประเด็นนี้ ผู้ฟ้องคดีได้แจ้งความร้องทุกข์เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๖ รวม ๑๖ รายการ คือ โทรศัพท์บ้าน จำนวน ๒ เครื่อง เป็นเงิน ๑,๒๐๐ บาท โทรทัศน์ ยี่ห้อซันโย จำนวน ๒ เครื่อง เป็นเงิน ๑๔,๐๐๐ บาท คอมพิวเตอร์ จำนวน ๑ เครื่อง เป็นเงิน ๑๕,๐๐๐ บาท

ศาลปกครองสูงสุด

นสอ

(ไม่รับ ศาลปกครองสูงสุด)

นาย...

วิทยุเทป...

วิทยุเทปยี่ห้อโซนี่ จำนวน ๑ เครื่อง เป็นเงิน ๒,๕๐๐ บาท ไฟฉาย จำนวน ๑ กระบอก เป็นเงิน ๑๕๐ บาท นาฬิกาปลุก จำนวน ๑ เรือน เป็นเงิน ๒๐๐ บาท นาฬิกาเรือนไม้สลักชื่อสกุล จำนวน ๑ เรือน เป็นเงิน ๓,๐๐๐ บาท กระเป๋าดูหนัง จำนวน ๑ ใบ เป็นเงิน ๕๐๐ บาท เตารีดไถผ้าไฟฟ้า จำนวน ๑ เตารีด เป็นเงิน ๒,๕๐๐ บาท กระติกน้ำร้อนไฟฟ้า จำนวน ๑ ใบ เป็นเงิน ๘๐๐ บาท กระดาษเคลือบ จำนวน ๑ ใบ เป็นเงิน ๓,๐๐๐ บาท กระบุงลมเตาแก๊ส จำนวน ๑ ชิ้น เป็นเงิน ๗๐ บาท และรายการพระเครื่องอีก ๔ รายการ เห็นว่า รายการทรัพย์สินหลายดังกล่าวเป็นรายการที่ผู้ฟ้องคดีได้มีเวลาตรวจสอบทรัพย์สินและได้แจ้งความเป็นหลักฐานทันที จึงนำเชื่อว่าทรัพย์สินดังกล่าวได้สูญหายไปจริง ส่วนรายการทรัพย์สินที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าสูญหาย โดยอ้างว่าแจ้งความภายหลังวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๖ จำนวน ๑๒ รายการ ประกอบด้วย ค่าซ่อมบ้าน (หน้าต่างห้องครัว) เป็นเงิน ๖๐๐ บาท น้ำผึ้ง จำนวน ๑ ขวด เป็นเงิน ๒๕๐ บาท แป้งตรา จำนวน ๑ กระป๋อง เป็นเงิน ๕๒ บาท เทียนหอม จำนวน ๑ อัน เป็นเงิน ๒๐ บาท รองเท้าหนังผู้ชาย จำนวน ๒ คู่ เป็นเงิน ๒,๐๐๐ บาท รองเท้าแตะผู้ชาย จำนวน ๑ คู่ เป็นเงิน ๓๐๐ บาท

มิดทำครัว จำนวน ๓ เล่ม เป็นเงิน ๕๐๐ บาท กรรไกรตัดหญ้า จำนวน ๒ เล่ม เป็นเงิน ๕๐๐ บาท เสื้อเชิ้ตยี่ห้อแอร์โร จำนวน ๑ ตัว เป็นเงิน ๗๕๐ บาท ครีมทาผิวขนาดใหญ่ จำนวน ๑ ขวด เป็นเงิน ๑๔๕ บาท นาฬิกาแขวน จำนวน ๒ เรือน เป็นเงิน ๓,๐๐๐ บาท โทเบญจรงค์ จำนวน ๑ ใบ เป็นเงิน ๕๐๐ บาท นั้น เห็นว่า รายการทรัพย์สินดังกล่าวไม่ปรากฏในบัญชีทรัพย์สินประทุษร้าย ไม่ได้คืน อีกทั้ง บางรายการเป็นทรัพย์สินที่ใช้แล้วหมดสิ้นไป เช่น น้ำผึ้ง แป้งตรา เทียนหอม ครีมทาผิว เป็นต้น ส่วนรายการอื่นก็ควรที่ทราบได้ และแจ้งความ พร้อมกับบัญชีทรัพย์สินประทุษร้ายไม่ได้คืนครั้งแรก ดังนั้นจึงยังไม่อาจรับฟังได้ว่าทรัพย์สินทั้ง ๑๒ รายการดังกล่าวสูญหายจริง

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปมีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองต้องชดเชยค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีเพียงใด พิจารณาแล้วเห็นว่า มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ บัญญัติว่า หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบค่าเสียหายในผลแห่งละเมิดที่เจ้าหน้าที่ของตนได้กระทำการในการปฏิบัติหน้าที่ ในกรณีนี้ผู้เสียหายอาจฟ้องหน่วยงานของรัฐได้โดยตรง แต่จะฟ้องเจ้าหน้าที่ไม่ได้ ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่ต้องรับผิดชอบค่าเสียหาย และเมื่อพิจารณาขั้นตอนในการปฏิบัติกรณีมีประชาชนเข้าร่วมโครงการฝากบ้านกับตำรวจว่า สถานีตำรวจที่รับฝากบ้านจะจัดทำข้อมูลไว้ประจำที่สถานีตำรวจนครบาล เพื่อให้ได้รายละเอียดถึงช่วงระยะเวลาที่ไม่อยู่บ้าน ข้อมูลการติดต่อ รวมทั้งให้คำแนะนำเพื่อป้องกันอาชญากรรมเบื้องต้น และต้องเก็บข้อมูลดังกล่าวไว้เป็นความลับ กับนำข้อมูลของบ้านที่ฝาก

พิจารณาถูกต้อง

นสอ

(๒๗๓ ๒๗๓)

โดย...

/มาพิจารณา...

มาพิจารณาวางแผนการตรวจตราและป้องกันให้กับผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องทั้งฝ่ายป้องกันปราบปราม ฝ่ายสืบสวน ฝ่ายจราจรและเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวก และจะมีการนำจุดตรวจ (ตู้แดง) ไปติดตั้ง หรือสมุดตรวจไปวางกับกล่องริมรั้วหน้าบ้านที่เข้าร่วมโครงการฝากบ้าน และติดประกาศ ประชาสัมพันธ์บ้านที่ฝากให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทุกนายทราบ และสนธิกำลังเจ้าหน้าที่ทุกฝ่าย (ฝ่ายป้องกันและปราบปราม ฝ่ายสืบสวน ฝ่ายจราจร) เพิ่มความเข้มงวดในการตรวจตรา ป้องกันเหตุบ้านที่เข้าโครงการ โดยมีผู้บังคับบัญชาคอยตรวจตราและควบคุมดูแลตามแผน ประกอบกับได้มีการประชาสัมพันธ์แก่ประชาชนทั่วไป เพื่อให้เข้าร่วมโครงการฝากบ้าน กับตำรวจโดยไม่จำกัดจำนวน แม้เจตนาของการดำเนินการจะเป็นไปเพื่อบริการสาธารณะ แก่ประชาชน แต่การดำเนินการต้องคำนึงถึงอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจ ตลอดจนภารกิจประจำอื่น ๆ ของเจ้าหน้าที่ตำรวจและความสามารถที่จะปฏิบัติงานตามโครงการให้เกิดผลได้จริงด้วย ซึ่งเมื่อพิจารณาถึงอัตรากำลังของเจ้าหน้าที่ตำรวจต่อหนึ่งสถานีกับประชาชนในพื้นที่ และวิธีการปฏิบัติในการรับฝากบ้านแล้วเห็นว่า อาจไม่สามารถดูแลรักษาความปลอดภัยของบ้าน และทรัพย์สินในบ้านของประชาชนที่รับฝากได้โดยจะเห็นได้จากคดีนี้ซึ่งผู้ฟ้องคดีฝากบ้าน กับตำรวจเป็นช่วงเดียวกับมีการประชุมเอเปค ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องไปปฏิบัติหน้าที่ รักษาความสงบเรียบร้อยการประชุมดังกล่าว ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาล หนองค้างพลูมีอัตรากำลังที่สถานีเพียง ๒๔ คน เท่านั้น แสดงให้เห็นว่าโครงการฝากบ้าน กับตำรวจได้กำหนดขึ้น โดยมีได้ประเมินผลว่าสามารถปฏิบัติให้เกิดผลได้จริงตามความ ประสงค์และที่ประกาศประชาสัมพันธ์แก่ประชาชนหรือไม่ ดังนั้น แม้การที่เจ้าหน้าที่ตำรวจนครบาล หนองค้างพลู ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และต้องปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา รวมทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดจะได้ละเลยต่อหน้าที่ทำให้ผู้ฟ้องคดี ได้รับความเสียหาย แต่เมื่อปรากฏว่าเหตุผลประการหนึ่งที่ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ไปตรวจบ้าน ของผู้ฟ้องคดี เนื่องจากเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลูต้องไปรักษา ความสงบเรียบร้อยการประชุมเอเปคและปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ซึ่งเป็นการปฏิบัติหน้าที่รักษา ความสงบเรียบร้อยตามอำนาจหน้าที่โดยทั่วไป การละเลยต่อหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจนครบาล หนองค้างพลู จึงเป็นผลสืบเนื่องมาจากการอนุมัติโครงการของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองโดยประมาทเลินเล่อ ไม่ได้ประเมินผลก่อนดำเนินโครงการว่าสามารถปฏิบัติได้จริงหรือไม่ ดังนั้น เมื่อคำนึงถึง ความประสงค์ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองที่จะบริการสาธารณะ อีกทั้ง ค่าเสียหายที่ผู้ฟ้องคดี เรียกร่อนนั้น ผู้ฟ้องคดีเพียงแต่ระบุทรัพย์สินว่าเป็นทรัพย์สินใดบ้างและกำหนดราคา

สำเนาถูกต้อง

/โดยไม่ปรากฏว่า...

๒๗๑

(ในพ. ๑๗๖/๒๕๕๔)

๒๗๑

โดยไม่ปรากฏว่ามีรายละเอียดของทรัพย์สิน ศาลจึงเห็นสมควรกำหนดค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี ตามความร้ายแรงแห่งการกระทำละเมิด ความเหมาะสม และความเป็นธรรม กล่าวคือ พระบูชาต่าง ๆ ซึ่งตามหลักฐานการแจ้งความร้องทุกข์ของสถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู ผู้ฟ้องคดี ไม่ได้แจ้งราคา ส่วนตามคำฟ้อง ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า พระพุทธรชินราชขนาดเก้านิ้ว จำนวน ๑ องค์ ราคา ๒๐,๐๐๐ บาท พระหลวงปู่ทวดขนาด ๕ นิ้ว จำนวน ๑ องค์ ราคา ๒๐,๐๐๐ บาท พระพุทธรสิหิงค์ ขนาด ๓ นิ้ว จำนวน ๑ องค์ ราคา ๘,๐๐๐ บาท พระเครื่องบูชาอื่น ๆ จำนวน ๑๔๙ องค์ เห็นว่า พระบูชาดังกล่าวผู้ฟ้องคดีมิได้มีพยานหลักฐานใดสนับสนุนว่ามีราคาตามที่กล่าวอ้าง อีกทั้ง ไม่ปรากฏว่าเป็นพระเก่าหรือใหม่ เพียงใด ซึ่งรวมราคาพระบูชาที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง เป็นเงิน ๑๓๗,๘๐๐ บาท ศาลจึงเห็นควรกำหนดให้ตามความเหมาะสมและเป็นธรรม เป็นเงิน ๓๔,๔๕๐ บาท

ส่วนทรัพย์สินอื่นๆ นั้น ล้วนแต่เป็นทรัพย์สินที่ผ่านการใช้งาน และผู้ฟ้องคดี มิได้พิสูจน์ให้เห็นว่ามีสภาพเช่นไรและมีราคาตามที่กล่าวอ้างจริง ดังนั้น เมื่อพิจารณา ค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินประกอบไปด้วยแล้ว ศาลจึงเห็นสมควรกำหนดให้ตามความเหมาะสม และเป็นธรรม ดังนี้ โทรศัทพ์บ้าน จำนวน ๒ เครื่อง ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างราคา ๑,๒๐๐ บาท กำหนดให้เป็นเงิน ๖๐๐ บาท โทรทัศน์ยี่ห้อซันโย จำนวน ๒ เครื่อง ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างราคา ๑๔,๐๐๐ บาท กำหนดให้เป็นเงิน ๔,๐๐๐ บาท วิทยุเทป ยี่ห้อโซนี่ จำนวน ๑ เครื่อง ผู้ฟ้องคดี กล่าวอ้างราคา ๑๕,๐๐๐ บาท แต่ในชั้นร้องทุกข์ระบุราคาเพียง ๒,๕๐๐ บาท กำหนดให้ เป็นเงิน ๑,๐๐๐ บาท ไฟฉาย ๑ กระบอก ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างราคา ๑๕๐ บาท กำหนดให้เป็นเงิน ๕๐ บาท นาฬิกาปลุก จำนวน ๑ เรือน ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างราคา ๒๐๐ บาท กำหนดให้เป็นเงิน ๑๐๐ บาท นาฬิกาเรือนไม้สลักชื่อสกุล "เลิศรวรรณิจ" จำนวน ๑ เรือน ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างราคา ๓,๐๐๐ บาท กำหนดให้เป็นเงิน ๑,๐๐๐ บาท กระเป๋าเดินทางไม่ทราบยี่ห้อ จำนวน ๑ ใบ ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง ราคา ๕๐๐ บาท กำหนดให้เป็นเงิน ๓๐๐ บาท เต้าปั้งไร้ควันไฟฟ้า จำนวน ๑ เครื่อง ผู้ฟ้องคดี กล่าวอ้างราคา ๒,๕๐๐ บาท กำหนดให้เป็นเงิน ๑,๐๐๐ บาท กระติกน้ำร้อนไฟฟ้าไม่ทราบยี่ห้อ จำนวน ๑ เครื่อง ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างราคา ๘๐๐ บาท กำหนดให้เป็นเงิน ๔๐๐ บาท กระทะเคลือบ จำนวน ๑ ใบ ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างราคา ๓,๐๐๐ บาท กำหนดให้เป็นเงิน ๑,๐๐๐ บาท กระบังลมเตาแก๊ส จำนวน ๑ ชิ้น ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างราคา ๕๐ บาท แต่ในชั้นร้องทุกข์ระบุราคา ๗๐ บาท กำหนดให้ เป็นเงิน ๓๕ บาท ส่วนคอมพิวเตอร์พร้อมปรี้นเตอร์ ๑ ชุด ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างราคา ๑๕,๐๐๐ บาท ซึ่งมีหลักฐานสัญญากู้เงินสำหรับซื้อคอมพิวเตอร์ดังกล่าว จำนวน ๑๐,๖๐๐ บาท โดยกู้เงิน

สำเนาถูกต้อง

เมื่อวันที่ ๘...

(ใบเสร็จรับเงิน)

เมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๖ ก่อนที่ทรัพย์สินสูญหายประมาณเดือนเศษ ศาลจึงเห็นควรกำหนดให้เป็นเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท ส่วนเครื่องปริ้นเตอร์ไม่ปรากฏว่ามีสภาพอย่างไร จึงกำหนดให้ ๑,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๑๑,๐๐๐ บาท นอกจากนี้ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีต้องซ่อมแซมหน้าต่างบ้าน ซึ่งถูกทำลายจากการโจรกรรมทรัพย์สิน ศาลจึงเห็นควรกำหนดราคาค่าซ่อมแซมให้ตามคำขอด้วย เป็นเงิน ๖๐๐ บาท รวมเป็นเงินค่าเสียหายในส่วนนี้เป็นเงิน ๒๑,๐๘๕ บาท ดังนั้น รวมค่าเสียหายทั้งสิ้นเป็นเงิน ๕๕,๕๓๕ บาท

พิพากษากลับคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชดใช้ค่าเสียหายให้ผู้ฟ้องคดีเป็นเงิน ๕๕,๕๓๕ บาท ภายใน ๓๐ วัน นับแต่คดีถึงที่สุดและคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งสองชั้นศาลตามส่วนแห่งการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

นายพรชัย มนัสศิริเพ็ญ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

W. ๐๗๓๓

ตุลาการเจ้าของสำนวน

ด้านผู้ถูกฟ้องคดี

๒๕๔๖

นางสาวนฤพรวิทย์ บุหลันเลี่ยมวงศ์
พนักงานคดีปกครองประจำศาล

นายไพฑูรย์ เสียงก้อง
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายสุเมธ รอยกุลเจริญ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสุชาติ มงคลเลิศผล
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางมณีวรรณ พรหมน้อย
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

๒๕๔๖ ๒๓

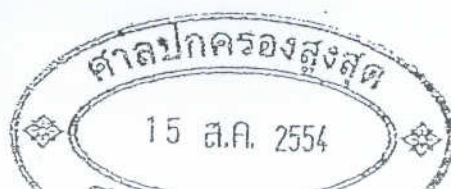
ตุลาการผู้แถลงคดี : นายณัฐ รุ่งอมฤต

ด้านผู้ฟ้องคดี

๓๔๐

๒๕๔๖

(ไม่พบ ส.ค.๒๕๔๖)

ด้านผู้ถูกฟ้องคดี

๒๕๔๖

นายพรชัย มนัสศิริเพ็ญ
๒๕๔๖

TRANSMISSION VERIFICATION REPORT

TIME : 15/01/2014 22:23
NAME :
FAX :
TEL :
SER.# : E72067E4N938126

DATE, TIME
FAX NO./NAME
DURATION
PAGE(S)
RESULT
MODE

15/01 22:19
00:03:57
08
CANCEL
STANDARD
ECM